

د حضرت اُيُوب كِتَاب

پېژندگلو

په دې كِتَاب كښې مونږ د حضرت اُيُوب عليه السلام ډېر تكليفونه مطالعه كؤو. كله چې مونږ سره څه بد كېږي نو مونږ دا اندازه نه شو لگولې چې دا راسره ولې كېږي. كه حالات ښه وي او كه بد خو په هر حال كښې ايمان په خُداي پاك پكار دې او د هغه رضا معلومول پكار ده چې په هغه وخت كښې خُداي پاك زمونږ نه څه غواړي. خُداي پاك تل د ايمان اجر وركوي، كله كله په دې دُنيا كښې او همېشه په هغه بله دُنيا كښې اجر وركوي. دا كِتَاب په ديني لحاظ سره او په ادبي لحاظ سره يو بې مثاله كِتَاب دې. د حضرت اُيُوب په دې كِتَاب كښې مونږ گورو چې خُداي پاك د دې اجازت وركوي چې يو نېك او صالح انسان زيات تكليف وزغمي. د حضرت اُيُوب عليه السلام د ايمان د امتحان اجازت خُداي پاك ځكه وركړو چې شېطان ورله چيلنج وركړي وو. او په دې كښې مونږ د خُداي پاك عظمت، لوئې او آسماني حكمت وينو چې د دُنياوي حكمت نه ډېر اعلى دې او دا چې د حضرت اُيُوب عليه السلام د دوستانو په شان محدود نه دې. د ټولو تكليفونو باوجود حضرت اُيُوب عليه السلام دا يقين لرلو چې خُداي پاك ښه دې او يواځې په ايمان باندې قائم پاتې شو. په سخت مصيبت كښې هم هغه دا اعلان كولو چې زما يقين دې چې زما خلاصونكې ژوند دې. په آخره كښې خُداي پاك ټولې خبرې په دې حقيقت ختمې كړې چې صرف هغه هوبسيار دې. خُداي پاك د حضرت اُيُوب عليه السلام بهروسه او يقين صحيح ثابت كړو او مونږ گورو چې حقيقي ايمان هيڅكله تباه كېدې نه شي. ستاسو د حفظ كولو دپاره ۱۹:۲۵ آيت ”زما يقين دې چې زما خلاصونكې ژوند دې، او چې په آخر كښې به هغه د زمكې دپاسه ودرېږي“

حضرت ایوب او د هغه خاندان

۱) په یوه زمانه کښې د عوض په ملک کښې یو سرې وو چې نوم یې ایوب وو. دا یو بې داغه او نېک سرې وو، هغه یو داسې کس وو چې د خدای پاک نه یرېدو او د بدې نه یې ځان ساتلو. ۲) د هغه اووه زامن او درې لوڼه وې. ۳) هغه سره اووه زره گڼې، درې زره اوبنان، د غویانو پینځه سوه قلبې، پینځه سوه خرې وې او ډېر زیات نوکران یې وو، نو دې د مشرقی علاقې په خلقو کښې د ټولو نه زیات مالداره وو. ۴) د هغه زامنو په خپلو کورونو کښې وار په وار مېلمستیا کوله، او هغوی به خپلو درې وارو خوښو له دعوت ورکولو چې د هغوی سره خوراک څښاک وکړی. ۵) او کله به چې د مېلمستیا ورځ تېره شوه، نو ایوب به سحر وختی پاڅېدو او د هر یو بچی دپاره یې د گناه نه د پاکوالی سوزېدونکې نذرانه پېش کوله، ایوب به همپشه دا کار د دې دپاره کولو چې د هغه خیال وو چې کېدې شی چې زما بچو گناه کړې وی او په خپلو زړونو کښې یې خدای پاک ته بدرد وئیلی وی.

د ایوب په کردار حمله

۶) یو ځل آسمانی مخلوق راغلل چې خپل ځانونه د مالک خدای په مخکښې حاضر کړی او شېطان هم د هغوی سره راغلو. ۷) مالک خدای شېطان ته وفرمائیل، ”تا څه کول؟“ نو شېطان مالک خدای ته وویل، ”زه په دنیا کښې گرځېدم راگرځېدم.“ ۸) نو مالک خدای شېطان ته وفرمائیل، ”ستا زما د خدمت کوونکی ایوب په باره کښې څه خیال دے؟ گوره په دنیا کښې د هغه په شان هیڅ څوک هم نشته، هغه یو بې داغه او نېک سرې دے چې هغه د خدای پاک نه یرېږی او د بدې نه ځان ساتی.“ ۹) بیا شېطان مالک خدای ته وویل، ”آو، خو ایوب په څه وجه د خدای پاک نه یرېږی؟“ ۱۰) تا همپشه د هغه، د هغه د کور او د هغه د هر څه حفاظت کړې دے، تا هغه له په هر کار کښې برکت

ورکړې دې او په دې مُلک کښې تا هغه له بې شمېره رمې ورکړې دی. (۱۱) خو کۀ تۀ اوس د هغه نه هغه هر څۀ واخلي نو هغه به ستا په حضور کښې په تا لعنت ووائی. (۱۲) نو مالک خدای شېطان ته وفرمائیل، ”بلکل ټیک ده د هغه سره چې هر څۀ دی هغه ستا په اختیار کښې دی، خو چې هغه تیا نه کړې.“ نو شېطان د مالک خدای د حضور نه لاړو.

د حضرت ایوب د بچو او د جائیداد ختمېدل

(۱۳) یوه ورځ چې د هغه زامنو او لونیو د خپل مشر ورور په کور کښې روتی خوړله او مے یې څښل، (۱۴) نو یو پیغام وپرونکے ایوب له راغلو او ورته یې وویل، ”غویانو یوې کولې او خرې یې په څنگ کښې څرېدلې، (۱۵) او د سبائیانو څۀ خلقو حمله وکړه او څاروی یې بوتلل او نوکران یې په توره ووژل، یواځې زۀ ژوندے پاتې یم چې تا خبر کړم.“ (۱۶) هغه لا خبرې ختمې کړې نه وې چې یو بل کس راغلو او وې وئیل، ”د خدای پاک تندر د آسمان نه راوغورزېدو او گډې او نوکران یې وسوزول او هلاک یې کړل، یواځې زۀ ژوندے یم چې تا خبر کړم.“ (۱۷) کله چې هغه لا خبرې کولې، نو یو بل کس راغلو او وې وئیل، ”کسديانو درې قبیلې جوړې کړې، او حمله یې وکړه او اوسان یې بوتلل او نوکران یې په توره باندې ووژل، یواځې زۀ ژوندے پاتې یم چې تا خبر کړم.“ (۱۸) کله چې هغه لا خبرې کولې، نو یو بل کس راغلو او وې وئیل، ”ستا زامنو او لونیو د خپل مشر ورور په کور کښې خوراک څښاک کولو، (۱۹) چې ناڅاپه د صحرا د طرف نه یوه لویه هوا راغله او دې هوا د کور څلور واړه گوټونه و خوځول او کور ستا په بچو باندې راوغورزېدو او هغوی مړۀ شول، یواځې زۀ ژوندے پاتې یم چې تا خبر کړم.“ (۲۰) نو بیا ایوب پاڅېدو، خپله چوغه یې وشلوله، خپل سر یې کل کړو او په زمکه باندې یې سجده ولگوله. (۲۱) هغه وفرمائیل، ”زۀ د مور نه خالی لاسونه پیدا وم او خالی لاسونه به د دې دنیا نه ځم، هر څۀ ما له مالک خدای راکړی وؤ او مالک خدای رانه واپس واخستل، د مالک خدای د نوم ثناء صفت دې وی.“

﴿٢٢﴾ د دې هر څه باوجود ايووب په خدائ پاک د الزام لگولو گناه ونه کړه.

د شيطان په وسيله د حضرت ايووب بيا آزمېښت کول

٢ ﴿١﴾ يو ځل آسماني مخلوق راغلو چې خپل ځانونه د مالک خدائ په مخکښې حاضر کړی او شيطان هم د هغوی سره راغلو. ﴿٢﴾ مالک خدائ شيطان ته وفرمائيل، ”تا څه کول؟“ نو شيطان ووئيل، ”زه په زمکه گرځېدم راگرځېدم.“ ﴿٣﴾ نو مالک خدائ شيطان ته وفرمائيل، ”ستا زما د خدمت کوونکی ايووب په باره کښې څه خيال دے؟ په زمکه باندې د هغه په شان هيڅ څوک هم نشته، هغه يو بې داغه او نېک سرے دے چې هغه د خدائ پاک نه پرېوی او د بدی نه ځان ساتی. هغه تر اوسه پورې په خپل صداقت کښې قائم دے، اگر چې تا زه د هغه خلاف لمسولم، چې بغېر د څه وجې نه يې په غضب آخته کړم.“ ﴿٤﴾ بيا شيطان مالک خدائ ته ووئيل، ”خلق د خپل ژوند بچ کولو دپاره هر څه ورکوی. ﴿٥﴾ خو که د هغه په بدن باندې تکليف راوې، نو هغه به ستا په حضور کښې په تا لعنت ووائی.“ ﴿٦﴾ نو مالک خدائ شيطان ته وفرمائيل، ”بلکل ټيک ده هغه ستا په اختيار کښې دے خو هغه ژوندے پرېرده.“ ﴿٧﴾ نو شيطان د مالک خدائ د حضور نه لارو او په ايووب باندې يې د سر نه تر پښو پورې خرابې دانې راوخېژولې. ﴿٨﴾ نو ايووب د خاورې د مات لوبښی يوه ټوټه واخستله او ځان يې ورباندې گږولو او په ايرو باندې کښېناستو چې خپل خفگان څرگند کړی. ﴿٩﴾ نو ايووب ته خپلې ښځې ووئيل، ”تر اوسه پورې ته لا په خپل صداقت قائم يې؟ په خدائ پاک لعنت ووايه او مړ شه.“ ﴿١٠﴾ خو هغه خپلې ښځې ته وفرمائيل، ”ته خو لکه د کم عقلي ښځې په شان خبرې کوې، ولې مونږ به د خدائ د طرفه صرف ښه څيزونه اخلو څه او هيڅکله به ترې نه بد نه اخلو؟“ خو د دې ټولو خبرو باوجود ايووب د خدائ پاک خلاف يوه خبره هم ونه کړه.

د ایوب درې ملگری

۱۱) نو چې کله د ایوب درې ملگری د هغه ټولو مصیبتونو نه خبر شول کوم چې په ایوب باندې راغلی ؤو، نو هغوی هر یو د خپل خپل کور نه روان شول هغوی په یو ځای ایوب له ورغلل چې د تسلی خبرې ورته وکړی. د هغوی نومونه دا دی، الیفز تیمانی، بلداد شوحی، او ضوفر نعماتی. ۱۲) کله چې هغوی ایوب د لرې نه ولیدلو، نو هغه د پېژندگلو نه وتی و خو چې کله یې وپېژندو نو په چغو چغو یې وژړل، هغوی د غم نه خپلې چوغې وشلولې او په سر باندې یې خاورې واچولې. ۱۳) هغوی د هغه سره په زمکه باندې اووه شپې او اووه ورځې ناست ؤو او یو کس هم هغه ته یوه خبره هم ونه کړه، ځکه چې هغوی ته پته وه چې د هغه تکلیف به زیات دے.

د حضرت ایوب د خپل پیدا کېدو په ورځ باندې لعنت وئیل

۳ ۱) د هغې نه پس ایوب خبرې شروع کړې او چې په کومه ورځ باندې هغه پیدا شوے وو په هغې یې لعنت ووئیلو. ۲) ایوب وفرمائیل، ۳) ”هغه ورځ دې تباہ شی چې په کومه ورځ باندې زه پیدا شوے وم او چې په کومه شپه زه د مور په گېډه شوے وم نو هغه شپه دې لعنتی شی. ۴) هغه ورځ دې تکه توره شی. لوی ځدای پاک دې پرې نظر نه اچوی، او رڼا دې پرې نه راوولی. ۵) توره دې شی او تکه توره تیاره دې پرې راشی. ورپسې دې ورباندې پاتې شی، د هغه ورځې تیاره دې دا ویروی. ۶) تکه توره تیاره دې هغه شپه قابو کړی. هغه دې بیا هیڅکله د کال په ورځو کېنې نه شی شمېرلے او په یوه میاشت کېنې دې هم حساب نه کړے شی. ۷) او هغه شپه دې شنډه شی، په هغه شپه کېنې دې هیڅ خوشحالی نه وی. ۸) لعنت ویونکی دې هم په هغه ورځ لعنت ووائی، هغه څوک چې په سمندری بلاگانو راوینبولو کېنې ما هر وی. ۹) د دې د سحر ستوری دې تور شی، هغه دې د رڼا په طمع وی، خو ملاو دې ورته نه شی، دا دې په سحر

کښې د نمر شُغلي ونه وینی، (۱۰) لعنت دې وی په هغه شپه چې زما د مور حمل یې کېدو ته پرېښودو، او زه یې د دې ټولو مصیبتونو دپاره پیدا کړم. (۱۱) زه د پیدا کېدو په وخت ولې مړ نه شوم، او د زیږېدنې په وخت مردار ولې نه شوم؟ (۱۲) زه ولې د مور په غېږ کېنې وم، هغې ولې ما له سینه راکړې ده؟ (۱۳) که زه مړ وې نو خاموش به وې، زه به اوده وې، او زه به په آرام وې (۱۴) د دنیا د بادشاهانو او وزیرانو سره چې هغوی د خپل ځان دپاره محلونه جوړ کړي وو او اوس ترې نه کنډرات جوړ دي، (۱۵) یا د شهزادگانو سره چې د هغوی سره سره زر وی، چې هغوی خپل کورونه د سپینو زرو نه پک کړي وو. (۱۶) یا زه د مړ پیدا شوی ماشوم په شان ولې بنځ نه شوم، د هغه ماشوم په شان چې رڼا یې هیڅکله نه وی لیدلې؟ (۱۷) چرته چې بدعمله خلق تکلیف نه شی جوړولې، او ستړی خلق په آخر کېنې آرام مومی. (۱۸) چرته چې قېدیان هم په آرام وی، او هغوی د ظالمانو آواز نه اوری. (۱۹) غټ او واړه هلته دی، او غلامان د خپلو نېکانو نه آزاد دی. (۲۰) چې څوک په مصیبت کېنې وی هغه ولې ژوندی پرېږدی، او چې د چا ژوند د غمونو نه پک وی نو هغه له ژوند ولې ورکوی؟ (۲۱) چې څوک مرگ غواړی، هغه له نه راځی، هغوی دا د پټې خزانې نه زیات لټوی، (۲۲) کله چې هغوی مړه شی نو ډېر خوشحاله شی، او چې کله قبر له لار شی نو هغوی خوشحاله شی. (۲۳) چې څوک لار نه شی لیدلې نو هغه له رڼا ولې ورکولې شی، څوک چې خدای پاک راگېر کړې وی. (۲۴) ځکه چې د روټی په ځای ما ته اسویلی راځی، او زما فریادونه د اوبو په شان توپولې شی. (۲۵) چې زه د څه نه یرېرم نو هغه په ما راځی، او چې د څه نه یرېرم نو هغه په ما راغورزېږی. (۲۶) زه په آرام نه یم او نه زه خاموش یم، زه پرېشانه یم، خو زما مصیبت نه ختمیږی.

د الیفز خبرې

۴ (۱) بیا تیمانی الیفز په جواب کېنې ووئیل، (۲) ”که څوک تا ته یوه خبره

وکړی نو ته به خفه کېږې څه؟ خو د خبرو نه څوک ځان منع کولای شي؟ (۳)
 گوره، تا پېرو خلقو ته بسودنه کړې ده، تا کمزوری لاسونه تکره کړی دی. (۴)
 ستا پاپکیرني خلق په خپلو پښو ودرولی دی. کوم خلق چې په غورزېدو وُو
 هغوی یې نېغ کړی دی. (۵) خو اوس مصیبت په تا باندې راغلی دے او ته
 وارخطا یې، چې دا تا له درنزدې شی نو ته پرېشانه شي. (۶) ستا اعتماد د خدای
 پاک یره نه ده څه، او ستا نېک عمل تا له امید نه درکوی؟ (۷) اوس دا سوچ
 وکړه، داسې څوک شته چې بې گناه وی او تباہ شي؟ او داسې څوک صادق شته
 چې تباہ شوے وی؟ (۸) چې څومره ما ته پته ده، چې چا دا بې انصافی کړې ده
 چې چا مصیبت کړلے دے، نو هغه مصیبت رېبلے دے. (۹) د خدای پاک د
 ساه په ذریعه هغوی سزا موندلې ده، او د هغه د غصې د زور په وجه هغوی تباہ
 شوی دی. (۱۰) بدعمله د ازمری په شان غرمبېږی، خو خدای پاک هغوی غلی
 کوی او غابښونه یې ماتوی. (۱۱) لکه چې تکره ازمرے د ښکار د کمی په وجه
 هلاکېږی، او د دې واره بچی خواره واره شي. (۱۲) اوس ما ته پت پت یو خبر
 راغلو، او زما غورونو ته د دې غلے شان آواز راغلو. (۱۳) په نیمه شپه ما یو
 یروونکے خوب ولیدو، دا په هغه وخت وو چې خلق په دروند خوب اوده وُو،
 (۱۴) یره او لېزان په ما باندې راغلل، چې دې زما ټول بدن وڅوځولو. (۱۵) یو
 روح زما په وړاندې تېر شو او زما په بدن وېښته نېغ ودرېدل. (۱۶) هغه روح ولاړ
 وو، خو ما ته پته نشته چې دا څه وُو. زما د سترگو په وړاندې یو شکل وو، هر
 څه خاموش وُو، بیا ما یو آواز واورېدو، (۱۷) ولې انسان کولای شي چې د خدای
 پاک په وړاندې صادق شي څه؟ ولې انسان د خالق نه زیات پاک کېدے شي څه؟
 (۱۸) تر دې پورې چې هغه په خپلو خدمتگارانو باندې هم اعتماد نه کوی، او هغه
 د خپلو فرېښتو کار ته هم غلط وائی، (۱۹) نو هغه به په انسان باندې څومره کم
 اعتماد وکړی څوک چې د خاورې نه جوړ وی. نو څوک چې د خاورې نه جوړ
 وی هغه به د پتنگ په شان په آسانی نرې نرې شي. (۲۰) سحر روغ وی او ماښام
 مړ شي. او څوک هم پرې خبر نه شي او د تل دپاره تباہ شي. (۲۱) د هغوی نه
 خپل ټول مال اخستے شوے دے، هغوی په جاهلیت مړه شي.

۵ (۱) آواز وکړه، داسې څوک شته چې تا له جواب درکړی؟ داسې یوه فرېسته
 شته څه چې د هغې نه مدد وغواړې؟ (۲) په حقیقت کښې نفرت کم عقل خلق
 وژنی، او حسد ساده خلق وژنی. (۳) ما دا لیدلی دی چې څه کم عقل خلق د لږ
 وخت دپاره کامیاب وی، خو بیا ناڅاپه تباهی ورباندې راشی. (۴) د هغوی د
 بچو دپاره به د پناه هیڅ امکان نه وی، او داسې به څوک نه وی چې په عدالت
 کښې یې خلاص کړی. (۵) اوږی خلق د کم عقلو فصلونه خوری، که د هغه د
 پټو نه د حفاظت دپاره ازغی هم تاو وی، لالچی خلق د هغوی دولت ختم کړی.
 (۶) ځکه چې خفگان د زمکې نه نه راځی، او نه مصیبت د زمکې نه پیدا کیږی،
 (۷) خو انسانان د مصیبت دپاره داسې پیدا شوی دی لکه چې د اور بڅرکی بره
 الوځی. (۸) که زه ستا په ځای وې نو ما به ځدای پاک لټولې، او ځدای پاک
 ته به مې فریاد اورولې. (۹) هغه داسې لوی لوی کارونه کوی چې څوک
 ورباندې نه پوهیږی، هغه بې شمېره عجیبه کارونه کوی. (۱۰) هغه په زمکه باندې
 باران وروی او هغه پټو ته اوبه رالېږی، (۱۱) چې څوک غریب وی نو ځدای پاک
 یې مالداره کړی، او چې څوک غمژن وی نو خوشحالی ورکړی. (۱۲) هغه د
 چالاکو منصوبې گډې وپې کړی، نو داسې د هغوی په لاس کښې هیڅ کامیابی نه
 راځی. (۱۳) هغه هوښیار د خپلې چالاکۍ په جال کښې راگېروی، او چالاک خلق
 زر فنا شی. (۱۴) د ورځې په وخت په هغوی تیاره راشی او د غرمې په وخت
 داسې تیندکونه خوری لکه چې شپه وی. (۱۵) خو هغه ضرورتمند خلق د مرگ نه
 بچ کوی، او د زورور د زور نه یې بچ کوی. (۱۶) نو چې غریبانان امید ولری، او د
 بې انصافه خلقو خولې بندې کړې شی. (۱۷) چې ځدای پاک څوک ټیک کړی نو
 هغوی څومره خوشحاله وی، نو په دې وجه د قادر ځدای تربیت ته سپک مه
 گورئ. (۱۸) که هغه زخمی کول کوی، نو هغه یې مرهم پټی هم کوی، که هغه وهل
 کوی، نو د هغه لاسونه یې علاج هم کوی. (۱۹) هغه به تاسو د شپږو افتونو نه بچ
 کوی، او په اووم کښې به تاسو ته هیڅ نقصان نه رسیږی. (۲۰) په قحط کښې به
 هغه تاسو د مرگ نه په بیعه واخلي، او په جنگ کښې به مو د مرگ نه بچ کړی.
 (۲۱) تاسو به د سپکو خبرو نه بچ شی، او چې کله تباهی راځی نو تاسو به نه

یرپرئ. (۲۲) په تباہی او قحط پورې به تاسو خندا کوئ، او د زمکې د ځنگلی ځناورو نه به نه یرپرئ. (۲۳) تاسو چې کوم پتی کړئ نو په هغې کښې به کانی نه وى، او ځنگلی ځناور به په تاسو حمله نه کوی. (۲۴) تاسو ته به پته ولگي چې ستاسو کور محفوظ دى، تاسو به وگورئ چې ستاسو د رمو نه به هېڅ ورک نه وى. (۲۵) تاسو ته به پته ولگي چې ستاسو اولاد به ډېر وى، داسې بې شمېره لکه په زمکه چې واېشه وى. (۲۶) تاسو به خپل قبر ته په بوډاتوب کښې ځئ، لکه چې د فصل گېډۍ درمند ته په خپل موسم کښې راځئ. (۲۷) گوره، زمونږه چې د عمر په حقله کومه تجربه ده، دا حقيقت دى. دا نصيحت واوره او په دې باندې عمل وکړه.

د حضرت ایوب خپل شکایت صحیح گڼل

(۱) - (۲) ایوب جواب ورکړو، "کاش چې زما غم تللې شوې وې، او زما ټول مصیبتونه په تله کښې اچولې شوی وې. (۳) ځکه چې دا به د سمندر د شگو نه درانه وى، نو په دې وجه زما خبرې گډې وپې وې. (۴) ځکه چې زه د قادر خدای په غشو باندې لگېدلې يم، د دې زهر زما په بدن کښې خورېږي، د خدای پاک افتونه په ما باندې راروان دى. (۵) ولې زه د شکایت کولو حق نه لرم؟ ولې ځنگلی خرونه او غویي آواز نه کوی څه چې کله هغوی خوراک نه لری؟ (۶) چې څه څیز بې خونده وى نو هغه د مالگې نه بغېر خوړلې شی څه، یا د هگې په سپینو کښې څه مزه شته؟ (۷) کله چې زه دې ته وگورم نو زما لوږه ختمه شی، په داسې خوراک زه بیمارېږم. (۸) کاش چې زما خواست منظور شی، او خدای پاک زما خواهش پوره کړی، (۹) زړه مې غواړی چې تباہ مې کړی، او چې هغه خپل لاس راوړد کړی او ما ووژنى. (۱۰) دا به زما دپاره تسلی وى، زه به په بې رحمه درد کښې هم خوشحاله يم، ځکه چې ما به بیا هم د مقدسې هستۍ د خبرو نه انکار نه وى کړې. (۱۱) زما دومره طاقت نشته چې زه دا برداشت کړم،

او چې زما څه اُمید نشته نو بیا زه ولې ژوندې یم؟ (۱۲) زما طاقت لکه د کاپو
 دې څه؟ زما بدن د اوسپنې نه جوړ دې څه؟ (۱۳) په حقیقت کبني زه د خپل
 ځان سره د مدد کولو وس نه لرم، او خلاصون زما نه تلې دې. (۱۴) یو کس له
 په کار وی چې په خپل کمزوری دوست باندې رحم وکړی، خو تاسو سره د قادر
 خدای یره نه وی او په ما الزام لگوي. (۱۵) زما وروڼو، تاسو ما سره د خوړ په
 شان دوکه بازی کوئ، چې کله باران نه وی نو دا اوچ شی. (۱۶) چې د ویلي
 شوې واورې د اوبو نه پک وی، (۱۷) خو د گرمۍ په وخت کبني دا اوبه اوچې
 شی، کله چې گرمی شی، نو دا فنا شی. (۱۸) د اوبو لټولو دپاره قافلې خپلې لارې
 بدلې کړی، خو د څښلو دپاره اوبه نه وی، نو هغوی مړه شی. (۱۹) د تیما قافلې دا
 اوبه لټوی، او د شیبیا مسافر دا اُمید لری چې اوبه به پیدا کړی. (۲۰) د قافلې یقین
 وی چې هغوی به اوبه پیدا کړی، خو چې کله هلته ورسپری نو هغوی مایوسه شی
 او اُمید یې ختم شی. (۲۱) اوس تاسو هم د دې اوچ خوړ په شان یئ چې بې کاره
 دې، تاسو زما مصیبت ولیدلو او ویرېدئ. (۲۲) ولې ما وئیلی دی څه، چې ما له
 تُحفه راکړئ؟ یا مې د پېسو دپاره تا ته کله منت کړې دې څه؟ (۲۳) یا دا چې د
 دشمن د لاس نه مې بچ کړئ؟ یا د ظالمانو نه مې خلاص کړئ؟ (۲۴) ما ته وښایئ
 او زه به خاموش شم، ما پوهه کړئ چې زه څنگه په غلظه یم. (۲۵) رښتیا خبرې
 څومره د درد نه پکې وی. خو ستاسو د دې بحث نه مطلب څه دې؟ (۲۶)
 ستاسو خیال دا دې څه چې زما خبرې به صحیح کړئ، او د نا اُمیده سپری
 خبرې بې مطلبه گنئ؟ (۲۷) تاسو به یتیمان هم خرڅ کړئ، او تاسو به د خپل
 دوست په سر هم پېسې واخلي. (۲۸) خو اوس ما ته وگورئ، ولې زه به تاسو ته
 دروغ وایم څه؟ (۲۹) خپل سوچ بدل کړئ او بې انصافه مه جوړېږئ، داسې وگنئ
 چې زه په حقه یم. (۳۰) ستاسو څه خیال دې زه دروغ وایم څه؟ ستاسو په خیال
 کبني زه په رښتیا او دروغو کبني فرق نه شم کولې؟

د حضرت اُيوب وينا: زما تكليفونه نه ختمېدونكى دى

۷ (۱) بنى آدم په دُنیا كېنې سخت محنت نه كوى څه، او د هغوى ژوند د مزدور په شان نه دى څه؟ (۲) لكه چې غلامان د سوري په ارمان وي، او لكه مزدوران د خپلې تنخواه په طمع وي. (۳) په مياشتو مياشتو زما څه مقصد نشته، او د غم شپې ما له راكړې شوې دي. (۴) كله چې زه ځملم نو وايم چې، زه به كله پاڅم؟ خو شپه اوږده وي، او تر سحر پورې په كټ كېنې اوږم راوړم. (۵) زما بدن د دانو او چينجو نه ډك دى، زما څرمن سخا شى او بيا وشليږي. (۶) زما عمر د سيلې په شان تېز روان دى، او په نااميدۍ كېنې ختمېږي. (۷) ياد ساته چې زما ژوند صرف يوه ساه ده، او زما سترگې به بيا هيڅكله بڼه ورغ ونه كورى. (۸) ته ما اوس وينې خو بيا به مې ونه كورې، ته به ما لټوې، خو زه به نه يم. (۹) لكه څنگه چې وريخ كمه شى او فنا شى، نو چې څوك لاندې قبر ته لاړ شى نو هغه ترې نه بيا هيڅكله نه شى راختلې، (۱۰) هغوى بيا واپس خپلو كورونو ته نه شى راتلې، او هغوى به هيڅكله نه بنكاري. (۱۱) نو په دې وجه زه به خپله خوله نه بندوم، زه به د خپل زړه د درد اظهار كوم، زما زړه د غصې نه تاو كړې دى. (۱۲) زه سمندرى بلايم څه؟ چې ما د نظر لاندې ساتي؟ (۱۳) زه د دې دپاره ځملم چې آرام وكړم، د دې دپاره چې د درد نه خلاص شم. (۱۴) نو ته بيا ما په خوبونو كېنې يروې او په تصور كېنې مې يروې، (۱۵) نو زما دپاره د ساه بندېدل بڼه دى، د داسې كړاو نه په مرگ خوشحال يم. (۱۶) زه د خپل ژوند نه نفرت كوم، زه به همپشه ژوندې نه يم. په دې لنډ تنگ ژوند كېنې ما پرېږده. (۱۷) بنى آدم څه څيز دى، چې ته يې دومره خاص گڼې، چې ته هغوى ته دومره توجو وركوې، (۱۸) هر سحر يې معائنه كوې، او هر وخت هغوى معلوموې؟ (۱۹) ته به ما له د يوې لحظې موقع رانه كړې چې ساه پكېنې واخلم؟ (۲۰) اې د بنيادمو ليدونكيه، كه زه گناه كوم، نو په تا باندې څه اثر كوى؟ تا زه ولې په نښه كړې يم؟ زه په تا باندې بوج جوړ شوې يم څه؟ (۲۱) ته زما غلطيانې ولې نه معاف كوې او زما گناه ولې نه لرې كوې؟ زه به ډېر زر په لحد كېنې پروت يم، ته

به ما لټوې، خو زه به مړ يم.“

د بِلداد وېنا

۱ بيا بِلداد شوحی ووئيل، ۲ ”ترڅو پورې به ته دا خبرې كوي، او دا بك بك به جاري ساتي؟ ۳ خُداي پاك د انصاف نه نه اوړي. او د قادر خُداي كارونه همپشه په حقه وي. ۴ كه ستاسو بچو د هغه خلاف گناه كړې وي، نو هغوي ته به د هغې بدله ملاو شوې وي. ۵ كه ته خُداي پاك ولټوې او قادر خُداي ته په دُعا كښې سوال وكړې، ۶ كه ته صفا او صادق يې، نو هغه به په خپله راپاڅي او هغه به تا له خپل صحيح مقام واپس دركړي. ۷ اگر چې ستا شروع معمولی شان وه، خو په مستقبل كښې به مالدار شې. ۸ معلوماتو دپاره مخكښېنو نسلونو نه تپوس وكړه، او د هغوي چې كومي تجربې دي په هغې غور وكړه. ۹ ځكه چې مونږ پرون پېدا شوي يو او مونږ ته هيڅ پته نه لگي، ځكه چې په زمكه باندې زمونږ وخت د سوري په شان روان دے. ۱۰ خو پرېرېده چې هوښيار مشران درته بنودنه وكړي، او د هغوي وېنا ته غوږ نيسه. ۱۱ چرته چې اوبه نه وي نو هلته لوڅه نه را شنه كپړي، دا د اوبو نه بغير نه كپړي. ۱۲ او دا لا شنه وي او ربېلې شوې نه وي، خو د نورو وائېنو نه زر وچپړي. ۱۳ نو چې څوك خُداي پاك هېروي نو د هغوي هم دغه لار ده، چې څوك د خُداي نه منكر وي نو د هغوي اُميد به ختم شي. ۱۴ د هغوي ايمان نازك وي، د هغوي يقين د جولا د جالي په شان وي. ۱۵ چې څوك په دې جاله يقين كوي نو هغوي ته به دا جاله ټينگه نه شي، كه څوك ورپورې ځان وټري، نو دا به يې برداشت نه كړي. ۱۶ منكر كسان داسې ښكاري چې په نمر كښې رازرغون وي، او د دې ځانگې په باغ كښې خورې وړې وي. ۱۷ د هغوي جرړې د كاڼو د پېري نه تاوېږي، او دا كاڼي كلك نيسي. ۱۸ خو كه هغوي د خپل ځاي نه لرې كړي شي، نو بيا به هغوي انكار وكړي او وائي به چې ما تاسو كله هم نه يې ليدلې. ۱۹ گوره، د

هغوی خوشحالی به د لږ وخت دپاره وی، خو نور بوټی راشنه شی او د دې ځای ونیسی. (۲۰) گوره، ځدای پاک به یو بې داغه کس نه رد کوی، او نه به د بدعمله خلقو مدد وکړی. (۲۱) هغه به بیا هم تاسو له خوشحالی درکړی، او ستاسو خولې به د خدا نه پکې کړی. (۲۲) چې څوک ستا نه نفرت کوی نو هغوی به په شرمونو وشرمیږی، او د بدکارانو کور به تباہ شی.

د حضرت ایوب جواب

۹ (۱) نو ایوب ورته په جواب کښې وفرمائیل، (۲) ”په حقیقت کښې ما ته پته ده چې دا هم داسې ده، خو بنی آدم د ځدای پاک په مخکښې څنگه صادق کېدې شی؟ (۳) که یو کس د هغه سره لانجه کول وغواړی، نو هیڅ څوک به د هغه د زرگونو سوالونو نه د یو جواب هم ورنه کړی. (۴) ځکه چې هغه زورور او د حکمت خاوند دے او څوک هم چې د هغه مخالفت کوی نو نقصان به اوچتوی. (۵) هغه ناڅاپه غرونه خوځوی، او په غصه کښې یې تباہ کوی، (۶) څوک چې په زمکه زلزله راولی، او د دې بنیادونه خوځوی، (۷) که هغه حکم وکړی نو نمر به راونه خپژی، او ستوری به ونه ځلیري، (۸) چا چې یواځې آسمانونه خواره کړی دی چا چې د سمندر چپې ایسارې کړې دی، (۹) چا چې ټول ستوری جوړ کړی دی، په دې کښې دب اکبر، جبار او ثریا او جنوبی ستوری هم شامل دی. (۱۰) څوک چې د عقل نه بهر لوی لوی کارونه کوی، او بې شمېره عجیبه عجیبه کارونه کوی. (۱۱) گوره، هغه زما نه تېر شو، خو زه هغه نه وینم، هغه تېرېږی، خو زه د هغه په تلو نه پوهېږم. (۱۲) چې هغه روح ویاسی نو څوک یې منع کولې شی؟ څوک دا جرأت کولې شی چې ورته ووائی چې ته څه کوې؟ (۱۳) ځدای پاک به د خپلې غصې نه نه اوړی، هغه سمندری بلاگانې هم د پښې لاندې چخنی کړی دی. (۱۴) نو زه څوک یم چې هغه له جواب ورکړم، او زه څوک یم چې د هغه سره بحث وکړم؟ (۱۵) اگر چې زه بې گناه یم او زه هغه له جواب نه شم ورکولې، زه خپل قاضی ته صرف د رحم درخواست کولې شم. (۱۶) که ما هغه

ته آواز وکړو او هغه جواب راکړو، نو زما يقين نه دے چې هغه به زما فریاد واورى. (۱۷) ځکه چې هغه زه په طوفان وهلے یم، او هغه بار بار ما زخمى کوى، (۱۸) هغه به ما ساه اخستو ته پرې نه بردى، خو زما ژوند به د غمونو نه پک کړى. (۱۹) که دا د زور خبره وى، نو هغه طاقتور دے. که دا د انصاف خبره وى، نو هغه عدالت ته څوک راغوبستے شى؟ (۲۰) اگر چې زه بې گناه یم، خو زما خپله خوله به ما مجرم کړى، اگر چې زه بې داغه یم، خو خپله خوله به ما گناهگار ثابتوى. (۲۱) زه بې داغه یم، زه خپل ځان هم نه پېژنم، زه خپل ژوند ته سپک گورم. (۲۲) گناهگار او بې گناه ټول د خدای پاک په نظر کبښي يو شان دى نو ځکه زه وایم، هغه بې داغه او بدکاره دواړه تباہ کوى. (۲۳) کله چې افت ناخپه مرگ راولى، نو هغه د بې گناه په غم پورې ټوقې کوى. (۲۴) ټوله دنيا د بدکاره په لاس کبښي ورکړے شوې ده، خدای پاک د قاضيانو سترگې پټوى، که هغه دا نه کوى نو بيا يې څوک کوى، او دا څوک دے؟ (۲۵) زما ژوند د منډه وهونکى نه تېز دے، دا په منډه روان دے او هيڅ خوشحالى ورته نه ملاوېږى. (۲۶) زما ژوند د تېزې کشتى په شان روان دے، داسې لکه چې باز په بشکار باندې غوټه شى. (۲۷) که اراده وکړم چې خپل شکايت پرېږدم، نو زه به خپل خفگان په خوشحالى بدل کړم، (۲۸) زه د خپلو ټولو تکليفونو نه یرېږم، ځکه چې زه په دې پوهېږم چې تاسو به ما بې گناه ونه گنئ. (۲۹) چې زه مجرم گنلے شم، نو زه بيا بې فائدي خوارى ولې کوم؟ (۳۰) که زه خپل ځان په واوره ووينم او خپل لاسونه په صابون پاک کړم، (۳۱) خو ته به ما يوې گنده کندي ته وروغورزوې، او زما خپلې جامې به زما نه نفرت کوى. (۳۲) هغه زما په شان فانى انسان نه دے، نو ځکه نه ورسره بحث کولے شم او نه يې د جرگې ځای ته بوتلے شم. (۳۳) زمونږ په مينځ کبښي روغه کوونکے نشته، چې هغه زمونږ دواړو روغه جوړه وکړى. (۳۴) که مينځگړے ما د خدای پاک د سزا نه بچ کړى نو زه به بيا په يره کبښي ژوند نه تېروم. (۳۵) بيا به زه داپه خبرې کوم چې د هغه يره زما په زړه کبښي نه وى خو چې ترڅو پورې دا يره وى نو زه نه شم کولے.

د حضرت ایوب د خپل ژوند نه نفرت

۱۰. زه د خپل ژوند نه نفرت کوم، زه به پېر شکایتونه کوم، زه به په مایوسی کښې خبرې کوم. (۱) زه به خدای پاک ته ووايم چې ما مه رد کوه، او ته چې په ما کوم الزام لگوې نو د هغې نه ما خبر کړه. (۲) دا تا ته ښه ښکاری، چې ما په عذاب کړې، چې ما یعنې د خپلو لاسونو کار رد کړې او د بدکارو خلقو منسوبو ته ښه ووايې؟ (۳) ولې ستا نظر د انسانانو په شان دې؟ ته د انسان په شان کتل کوې څه؟ (۴) ستا عمر زمونږ په شان لنډ دې څه؟ یا ستا کالونه د انسانانو د کالونو په شان دی څه؟ (۵) چې ته زما غلطی معلوموې او زما گناه لټوې، (۶) اگر چې تا ته پته ده چې زه بې گناه يم، او ستا د لاسونو نه مې هیڅ څوک نه شی بچ کولې. (۷) ستا لاسونو ما له صورت راکړو او جوړ یې کړم، او اوس مې بېخی تباہ کوې. (۸) هغه راپه یاد کړه چې تا زه د خټو نه جوړ کړم، او اوس به ته ما بیا خاورې کوې؟ (۹) تا زه د مور په خټه کړم او زما وجود دې جوړ کړو. (۱۰) تا زه د غوښې او څرمنې نه جوړ کړم، او د هډوکو او پټو په ذریعه دې یو ځای وټرلم. (۱۱) تا ما له ژوند او نه ختمېدونکې مینه راکړې ده، او تا زما د ژوند ښه حفاظت کړې دې. (۱۲) خو اوس ما ته پته ولگېده چې تا د پېر وخت نه ما ته د نقصان دپاره پټه منصوبه جوړه کړې وه. (۱۳) که زه گناه وکړم نو ته ما وینې، او زما گناه ته نه معاف کوې. (۱۴) که زه بدکاره يم، نو ما غمژن کړه. او که زه صادق يم، نو خپل سر نه شم اوچتولې، ځکه چې زه د شرم سره مخ شوې يم او په غمونو کښې پوب يم. (۱۵) او که زه خپل سر اوچتوم، نو ته د ازمرې په شان زما ښکار کوې، او خپل لوی طاقت زما خلاف استعمالوې. (۱۶) ته خپل گواهان زما خلاف بیا راتازه کړې، او خپله غصه زما خلاف زیاتوې، ته زما خلاف تازه دم فوجیان رالېږې. (۱۷) تا زه د مور د خټې نه ولې راوویستلم؟ کاش چې زه د خلقو د سترگو د لیدو نه مخکښې مړ شوې وې. (۱۸) ښه به دا وې چې د سره پیدا شوې نه وې او د مور د خټې نه سیدها قبر ته تلې وې. (۱۹) زما ژوند لنډ نه دې څه؟ ما پرېږده نو چې داسې یو ساعت په

آرام شم، ﴿٢١﴾ خو چې زه لار شم او بيا هيڅکله راواپس نه شم، چې تور او د تکی
تورې تيارې مُلک ته لار شم، ﴿٢٢﴾ د نيمې شپې په شان تياره، د لانجو مُلک ته،
چرته چې رڼا هم د تيارې په شان وي.“

د ضوفر وينا

۱۱ ﴿١﴾ بيا ضوفر نعماتي جواب ورکړو، ﴿٢﴾ ”د پېرو خبرو جواب په کار نه
دې څه؟ ولي يو سرې په پېرو خبرو خپل ځان بې گناه ثابتولې شي څه؟ ﴿٣﴾
ستا فالتو خبرې دې نور خلق غلي کړي څه؟ کله چې ته د چا سپکاوې کوې، نو
څوک به تا ته گوته نه نيسي څه؟ ﴿٤﴾ ځکه چې ته وائي چې زما عقیده ټيک ده،
او زه د ځدائ پاک په نظر کښې صفا يم، ﴿٥﴾ کاش چې ځدائ پاک کلام کړې
وې، او هغه تا ته صفا وينا کړې وې، ﴿٦﴾ او هغه به تا ته د حکمت رازونه
وښايي. ځکه چې رښتینې حکمت په پېرو طريقو سره حاصلېږي. نو بيا پوهه
شه چې ځدائ پاک تا له د هغې نه کمه سزا درکوي چې څومره ته د گناه په وجه
حقدار يې. ﴿٧﴾ ولي ته د ځدائ پاک هغه پتې خبرې معلومولې شي؟ او يا ته د
قادر ځدائ حد معلومولې شي څه؟ ﴿٨﴾ دا حد د آسمان نه اوچت دې، ته څه
کولې شي؟ او د مرگ د کندي نه پوب دې، تا ته څه پته ده؟ ﴿٩﴾ د دې پېمانه د
زمکې نه اوږده ده، او د سمندر نه پلنه ده. ﴿١٠﴾ که ځدائ پاک راشي او تا په
قېدخانه کښې واچوي، او هغه د انصاف دپاره عدالت جوړ کړي، نو هغه څوک
ايسارولې شي؟ ﴿١١﴾ ځکه چې هغه ته پته ده چې څوک دوکه باز دې، او هغه يې
د هرې گناه نه خبر وي. ﴿١٢﴾ خو يو کم عقل کس به په هغه وخت هوشيار شي،
چې کله د يوې کوچاني نه يو انسان پېدا شي. ﴿١٣﴾ کله چې ستا خپل زړه تيار
شي، او لاسونه هغه ته اوچت کړي ﴿١٤﴾ د گناهونو نه ځان خلاص کړي، او
بدعمری د خپل کور نه ختمه کړي، ﴿١٥﴾ نو يقيناً به بيا ته خپل سر بغېر د څه شرم
نه اوچت کړي، ته به په امن کښې يې او نور به نه یرېږي. ﴿١٦﴾ ته به خپل غم هېر

کړې، او داسې به دې هېر شى لکه چې بيا به دې هيڅ خيال کښې نه راځي. (۱۷)
 او ستا ژوند به د غرمې د نمر نه زيات روښانه وي، او تياره به دې هم د سحر د
 رڼا په شان وي. (۱۸) او ستا به اعتماد پيدا شى، ځکه چې اُميد شته، او ته به بچ
 شې او په حفاظت کښې به آرام کوي. (۱۹) ته به ځملي او هيڅ څوک به تانه
 يروى، ډېر خلق به ستا نه د مدد اُميد ساتي. (۲۰) خو د بد کاره خلقو سترگې به
 رنډې شى، او هغوى به د تېښتې ټولې لارې خطا کړي، او هغوى به صرف د مرگ
 په انتظار وي.“

د حضرت اَيُوب جَوَاب

۱۲ (۱) نو اَيُوب جَوَاب ورکړو، (۲) ”په دې کښې هيڅ شک نشته چې تاسو
 په هر څه پوهېږئ، او چې کله تاسو مري نو ستاسو پوهه به تاسو سره ختمه شى.
 (۳) خو زه هم ستاسو په شان پوهه لرم، زه ستاسو نه کم نه يم، چې تاسو څه
 وايئ نو په دې باندې هر څوک پوهيږي. (۴) زه د خپلو دوستانو دپاره يوه
 مسخره يم، زه چې خدائ پاک ته آواز کوم نو هغه زما آواز اورى، زه يو داسې
 سرې يم چې صادق او بې داغه يم، خو زه مسخره جوړ شوې يم. (۵) کوم خلق
 چې په آرام وي نو هغوى په هغه چا پورې خدا کوى چې څوک په تکليف کښې
 دى، او هغه خلقو له دیکه ورکوى د چا چې پښې ښوئيږي. (۶) د پاکوانو کورونه
 په امن کښې وي، او چې څوک خدائ پاک راپاروى نو هغه محفوظ وي، اگر چې
 هغوى د خدائ پاک په ځائ په خپل طاقت باندې بهروسه کوى. (۷) خو د
 ځناورو نه تپوس وکړئ او هغوى به ستاسو رهنمائي وکړي، او په هوا کښې د
 مارغانو نه تپوس وکړئ، نو هغوى به تاسو ته ښودنه وکړي، (۸) او د زمکې د
 بوټو نه تپوس وکړئ، نو دا به تاسو ته ښودنه وکړي، او د سمندر کبانو نه تپوس
 وکړئ نو هغه به تاسو ته دا بيان وکړي. (۹) ځکه چې هغوى ټولو ته پته ده چې
 زما تکليف د مالک خدائ د طرف نه دى. (۱۰) د هغه په لاس کښې د هر ژوندى

څيز ژوند دے او د هغه په لاس کبني د هر بشر ساه ده. (۱۱) ولي غوړونه د خبرو معائنه نه کوي لکه څنگه چې ژبه د خوراک خوند معلوموي؟ (۱۲) ولي حکمت د سپين ږيرو سره نه وي څه؟ ولي زيات عمر سره پوهه نه راځي څه؟ (۱۳) حکمت او طاقت د خدای پاک سره دي، د هغه سره رهنمائي او پوهه شته دے. (۱۴) چې هغه څه وران کړي نو هيڅ څوک يې بيا نه شي جوړولې، او چې هغه کوم سرې قېدي کړي نو هغه خلاصېدلې نه شي. (۱۵) که هغه باران ايسار کړي، نو زمکه به اوچه شي، که هغه اوبه راپرېږدي، نو اوبه به زمکه تباه کړي. (۱۶) طاقت او حکمت د هغه سره دے، دوکه خوړونکې او دوکه ورکونکې د هغه د اختيار لاندې دي. (۱۷) هغه د مشرانو نه پوهه اخلي، او د قاضيانو نه کم عقلان جوړوي. (۱۸) هغه د بادشاهانو نه اختيار اخلي، او د هغوي نه غلامان جوړ کړي. (۱۹) هغه امامان شري او اختيار ترې اخلي، او هغه طاقتور لرې کوي چې پېر وخت يې حکومت کړې وي. (۲۰) هغه اعتباري مشيران غلي کړي، د مشرانو نه حکمت يوسي. (۲۱) هغه شهزادگان سپک کړي، او هغه د زورورو زور اوبه کوي. (۲۲) هغه د قبر تياره لرې کوي، او هغه تکه توره تياره په رڼا بدلوي. (۲۳) هغه قومونه تکړه کړي او بيا يې تباه کړي، هغه قومونه لوي کړي او بيا يې پرېږدي. (۲۴) هغه د دنيا د مشرانو نه پوهه ختموي، او پرې يې ږدي چې سرگردانه او پرېشانه گرځي. (۲۵) هغه مشران په تياره کبني د ږندو په شان سرگردانه گرځي، او د شرابي په شان يې ځنگېدلې کړي.

۱۳ (۱) گوره، زما سترگو دا هر څه ليدلي دي، او زما غوړونو دا اورېدلي دي او پوهه شوې يم. (۲) چې تا ته د څه پته ده نو ما ته هم د هغې پته ده، زه تا نه څه کم نه يم. (۳) خو زه به د قادر خدای سره خبره وکړم، او زه غواړم چې هغه ته خپل ځان بې گناه ثابت کړم. (۴) د حقيقت پټولو دپاره تاسو دروغ وايئ، او تاسو د بې کاره طبيبانو په شان يئ. (۵) مړه که تاسو خولې بندې کړئ، نو دا به ستاسو عقلمندی وي. (۶) اوس تاسو زما بحث واورئ، او زما زاری واورئ.

٧ تاسو هغه څه وايئ څه چې خدائ پاک نه دی وئیلی، او تاسو د هغه د خاطره د دوکې خبرې کوئ څه؟ ٨ تاسو به د هغه طرفداري کوئ څه، تاسو به د خدائ پاک صفائی کوئ څه؟ ٩ دا به ستاسو دپاره بښه وی څه چې هغه ستاسو آزمېښت وکړی؟ یا تاسو هغه داسې دوکه کولې شی، لکه چې تاسو نور کسان دوکه کوئ؟ ١٠ هغه به بې شکه تاسو ورته کۀ تاسو په پټه طرفداري وکړئ. ١١ د هغه د شان نه به تاسو یربرئ نه څه، او د هغه یره به په تاسو باندې غالبه نه شی؟ ١٢ ستاسو قيصې او متلونه د اورو په شان بې کاره دی، او ستاسو خبرې د خټې د لوبښو په شان کچه دی. ١٣ تاسو غلی شی او ما له د خبرو کولو موقع راکړئ، نو چې څه کيږی هغه دې په ما وشي. ١٤ زه به خپل ژوند په خطره کښې واچوم، او د خپل زړه خبره به وکړم. ١٥ کۀ هغه ما وژنی هم خو زه به په هغه توکل کوم، او زه به د هغه په مخکښې خپله دفاع کوم. ١٦ او داسې به زه بچ شم ځکه چې زه څه کافر خو نه یم کۀ زه وم نو بیا به زه د هغه په مخکښې نه شوم ودرېدئ. ١٧ زما خبره په غور سره واورئ، او تاسو ما ته غوږ ونیسئ. ١٨ گورئ، ما د خپلې خبرې تیارې کړې دئ، ما ته پته ده چې زه به بې گناه ثابت شم. ١٩ څوک ما سره په دې باندې بحث کولې شی؟ کۀ څوک ما غلط ثابت کړی نو زه به خاموش شم او مړ به شم.

د حضرت ایوب خفگان

٢٠ اے خدایه، ما له صرف دوه څیزونه راکړه، نو بیا به زه خپل ځان ستا نه نه پټوم. ٢١ خپله سزا زما نه لرې کړه، او په خپله یره باندې ما مه یروه. ٢٢ بیا ما ته آواز وکړه او زه به جواب درکړم، یا ما له اجازت راکړه چې خبرې وکړم او ته ما له د هغې جواب راکړه. ٢٣ زما غلطیاني او زما گناهونه څومره دی؟ ما ته زما بغاوت او زما گناه وښایه. ٢٤ ته خپل مخ ولې پټوې، او ته ما خپل دشمن ولې گڼې؟ ٢٥ زه خو هیڅ هم نه یم، نو ته ما ولې یروې؟ زه خو داسې یم لکه چې په هوا کښې پانې خوږی دورې الوځی. ٢٦ ځکه چې ته زما خلاف ترخې

خبرې ليکې، او ته ما له د ځوانۍ د گناه سزا راکوې. (۲۷) ته زما پښې په زولنو کښې ترې، او ته زما په ټول چال چلن نظر ساتې، او زما د پښو چاپونه هم معلوموې. (۲۸) زه د سخا څيزونو په شان خراب شوې يم، د هغه جامو په شان چې چينجو خوړلې وى.

۱۴ (۱) يو فاني انسان، د مور د خټې نه پېدا، د يو څو ورځو مېلمه او د تکليفونو نه ډک، (۲) د يو گل په شان راوتوکيږي او مړاوې شي، هغه د سوري په شان منډه وهى زر زر ختميږي. (۳) ته په يو کمزورى مخلوق باندې نظر ساتې؟ او ته ما سره عدالت کوې؟ (۴) د يو ناپاک څيز نه څوک پاک څيز راويستلې شي؟ دا کار هيڅ څوک هم نه شي کولى. (۵) ځکه چې د هغوئ د عمر حد مقرر دى، او د هغوئ د مياشتو شمېر تا ته معلوم دى، او دا تا مقررې کړې دى او دا نه شي بدېدلې، (۶) نو مونږ پرېږده چې آرام وکړو. مونږ د مزدورانو په شان يو او مونږ پرېږده چې خپل کار په خبر ختم کړو. (۷) که يوه ونه هم راوغورزولې شي، نو امکان شته دا به بيا راوشى، او د دې شنه کېدل به نه ختميږي. (۸) اگر چې د دې جرړې په زمکه کښې زړېږي، او د دې مونږ په زمکه کښې ورسټيږي، (۹) خو يو څاڅکى اوبو سره به دا بيا را شنه شي، او د يوې نوې ونې په شان به دا بيا څانگې ونيسي. (۱۰) خو چې انسان مړ شي نو طاقت يې ختم شي، چې انسان ساه ورکړى نو بيا چرته وى؟ (۱۱) لکه څنگه چې د يو ډنډ اوبه کميږي، او په سيند کښې اوبه اوچيږي، (۱۲) نو انسان په قبر کښې ځملى او بيا نه راپاڅي، چې ترڅو پورې آسمانونه ختم شوي نه وى، نو هغوئ به د خپل خوب نه راپاڅي. (۱۳) کاش، چې تا زه په قبر کښې پټ کړې وې، او چې تر هغې پورې دې زه فنا کړې وې چې ستا غصه تېره شوې وې، او يا دې يو وخت مقرر کړې وې چې زه دې راپه ياد شوې وې. (۱۴) چې انسان ختم شي، نو هغه بيا ژوندې کېدې شي څه؟ زه به زما د سخت محنت په دې ټولو ورځو کښې انتظار کوم تر هغې پورې چې زما تکليف ختم شي. (۱۵) ته به ما ته

آواز وکړې او زه به جواب درکړم، ته به د هغه مخلوق ارمان وکړې چې تا پیدا کړی دی. (۱۶) بیا به ته زما په هر قدم باندې نظر ساتې، خو زما د گناهونو حساب به نه کوې. (۱۷) زما گناهونه به په يوه بوجي کبني بند شوې وي، او ته به زما ټولې غلطيانې پټې کړې. (۱۸) خو غر راوغورزېږي او ټوټې ټوټې شي، او غټ غټ کاني د خپل خائ نه وخوځيږي، (۱۹) اوبه کاني مږي، او سېلاب د زمکې خاوره اوږي، نو داسې ته د انسان اُميد تباہ کوې. (۲۰) ته په هغوئ باندې تل غالب يې او هغوئ ختميږي، ته د هغوئ شکلونه بدلوي او د مرگ په طرف يې بوځي. (۲۱) که د هغه بچو ته عزت ملاو شي، نو هغه ته پته نه لگي، او که د هغه د بچو سپکاوې وشي نو هم هغه ته پته نه لگي. (۲۲) هغه ته صرف د خپل بدن درد محسوسيږي، او هغه صرف په خپل غم کبني آخته وي.“

د اليفز وينا

۱۵ (۱) نو تيماني اليفز جواب ورکړو، (۲) ”يو هوبنيار کس دې تشې خبرې وکړي څه، او هغه دې هسي بي مطلبه خبرې وکړي څه؟ (۳) هغوئ دې په بي فائدي خبرو باندې بحث کوي څه، يا په داسې خبرو باندې چې د هغې هيڅ مقصد نه وي؟ (۴) خو ته د خدائ پاک نه هيڅ يره نه لرې، او د خدائ پاک د عبادت لاره نيسي. (۵) ځکه چې ستا گناه ستا ژبې ته بشودنه کوي، او تا د دوکه باز ژبه خوښه کړې ده. (۶) دا زه نه يم، خپله ژبه تا ته بد وائي، ستا خپله خوله ستا خلاف گواهي ورکوي. (۷) ته د بني آدم د نسل وړومبې پيدا شوې کس يې څه؟ ته د غرونو نه مخکبني پيدا شوې يې څه؟ (۸) تا د خدائ پاک د راز منصوبي واورېدې څه؟ او ستا څه خيال دې ولې ته يواځې هوبنيار يې څه؟ (۹) تا سره داسې څه علم دې چې مونږ سره نشته؟ ته داسې په څه پوهېږې چې مونږ پرې نه پوهيږو؟ (۱۰) سپين ږيري او بوډاگان زمونږ په طرف باندې دي، کوم چې ستا د پلار نه پېر مشران دي. (۱۱) د خدائ پاک تسلي ستا دپاره کمه ده څه؟ د

هغه نرمې خبرې ستا دپاره كافي نه دي څه؟ (۱۲) ته د خپلو جذباتو نه كار ولې
 اخلي؟ او ستا رنگ ولې دومره سور دې (۱۳) چې خدائ پاک ته غصه يې؟ او
 ستا د خولې نه داسې گډې وږې خبرې وځي؟ (۱۴) بنی آدم څه وي، چې هغه
 صفا شي؟ او چې د بنځې نه پيدا شي، نو هغه صادق كېدې شي؟ (۱۵) گوره،
 خدائ پاک په خپلو فرشتو باندې هم اعتبار نه كوي، او د هغه په نظر كېنې
 آسمانونه هم صفا نه دي، (۱۶) نو بيا به بنی آدم نور هم گنده او گناه گار وي،
 څوك چې هر وخت په گناه كېنې آخته وي. (۱۷) كه ته زما خبرې ته غوږ
 كېږدې، نو زه به تا ته وښاييم، او چې ما څه ليدلى وي نو زه به درته د هغې بيان
 وكړم. (۱۸) څه چې هوبسيارانو وئيلي دي، نو د هغوئ پلار نيکه دا خبرې د هغوئ
 نه پتي نه دې ساتلې، (۱۹) كومو مشرانو له چې ډېره موده مخكېنې دا ملك
 ورکړې شو او چې په هغه وخت كېنې لا غېر قومونه نه وو راغلي. (۲۰) بدعمله
 خلق ټول عمر په خپل درد كېږي، د تكليف كالونه په ظالمانو باندې راجمع
 شوي دي. (۲۱) د هغوئ په غوږونو كېنې پروونكي آوازونه دي، د امن په وخت
 كېنې به په هغوئ باندې تباهي راشي. (۲۲) هغوئ تياره ته د تلو همت نه شي
 كولى، د هغوئ ژوند هر وخت په خطر كېنې وي. (۲۳) تپوسان انتظار كوي چې
 د هغوئ غوښې وخورى، او تباهي د هغوئ سر له راغلي ده، (۲۴) پرېشاني او
 تكليف هغوئ ويروي، او دا څيزونه په هغوئ باندې غالب شي، داسې لكه چې يو
 بادشاه د جنگ دپاره تيار شي. (۲۵) ځكه چې هغوئ خپل لاسونه د خدائ پاک
 خلاف اوچت كړل، او هغوئ د قادر خدائ نه بغاوت وكړو. (۲۶) هغوئ د هغه
 خلاف د سرکشي سره حمله كوي، او يو غټ پال ورسره وي. (۲۷) دا بدعمله
 خلق درانه او مالدار دي، د هغوئ څټونه په وازگه باندې غټ شوي دي. (۲۸)
 هغوئ به په تباهي شوي ښارونو كېنې ژوند تېروي، او په داسې كورنو كېنې چې په
 هغې كېنې هيڅ څوك هم نه اوسېږي، داسې كورونه چې په راغورزېدو بدل وي،
 (۲۹) هغوئ به نه مالداره كيږي او د هغوئ مال دولت به نه پاتې كيږي، او هغوئ
 به د زمكې د مخ نه ورك شي. (۳۰) هغوئ به د تيارې نه ونه ټښتي، لمبې به د

هغوی خانگي وسوزوی، او د هغوی ژوند به داسې ختم شی لکه چې هوا د گلونو غوتی ختموی. (۳۱) هغوی دې نور خپل ځان په فانی مالدارۍ باندې نه دوکه کوی، ځکه چې هغوی به تش لاس پاتې شی. (۳۲) د ونو په شان، چې کله دا بڼې شپې وی نو ووهلې شی، او د دې خانگي بیا هیڅکله شپې نه شی. (۳۳) او د هغوی انگور چې لا کچه وی نو وبه غورزیږی، او د زیتونو د ونو په شان به خپلې د گلونو غوتی ضائع کړی. (۳۴) ځکه چې د خدای پاک نه د منکرو خلقو اولاد به نه وی، او څوک چې د رشوت سره مینه کوی نو اور به د هغوی کورونه سوزوی. (۳۵) داسې خلق نورو ته د نقصان رسولو په سوچ کښې وی، هغوی شېطانی کوی او د هغوی زړونه د دوکې نه پک وی.

د حضرت ایوب جواب

۱۶ (۱) بیا ایوب جواب ورکړو، (۲) ”زه د دې څیزونو نه پخوا خبر یم، او ستاسو خبرې ما له تسلی نه راکوی. (۳) ستاسو د هوائی خبرو څه حد نشته څه؟ یا په څه وجه باندې تاسو خبرې نه بندوی؟ (۴) که تاسو زما په ځای وئ نو هم ما ستاسو خلاف لوئې لوئې خبرې جوړولې شوې، او ستاسو سپکاوې به مې کړې وې. (۵) خو که دا زه وې، نو ما به ستاسو حوصله افزایي کړې وې. او ما به دا کوشش کړې وې چې ستاسو غم لرې کړم. (۶) خو که زه د خپل ځان صفائی پېش کوم نو زه به په تکلیف کښې کېرم، خو که زه خبرې نه کوم نو ما ته بیا هم پېر تکلیف رارسېږی. (۷) اې خدایه پاکه، زه اوس تا پېر ستومانه کړې یم، تا زما مکمل خاندان تباه کړې دې. (۸) تا زه گېر کړې یم، او دا زما خلاف یو ثبوت دې، چې زه اوچ کلک او کمزورې شوې یم، او دا زما خلاف گواهی ورکوی. (۹) هغه د خپلې غصې په وجه زه خراب کړې یم او زما نه نفرت کوی، هغه ما ته خپل غاښونه چپچلی دی، زما دشمن د هغه سترگې زما خلاف بړندوی. (۱۰) خلق ما پورې خندا کوی، هغوی په مسخرو کښې ما په

مخ باندې وهی او زما خلاف یې اتفاق کړی دی. (۱۱) خدای پاک ما د خدای نه منکرو خلقو له ورکوی، او د بدعمله خلقو لاسونو ته مې حواله کوی. (۱۲) زه صحیح سلامت وم او هغه زه دوه ټوټې کړم، هغه زه د خټ نه ونيولم او ټوټې ټوټې یې کړم، هغه زه د خپلې نښې په توگه ودرولم. (۱۳) د هغه غشی ویشتونکی زما نه تاو شول. هغه زما گردې راوویستلې او په ما یې هیڅ رحم ونه کړو، هغه زما تریخه په زمکه بهر وغورزولو. (۱۴) هغه زه بیا مات رامت کړم، هغه د یو جنگیالی په شان په ما باندې رامنډه کړه. (۱۵) ما د ځان دپاره د ټاټ جامې گندلې دی، او هغه زه د خاورې په شان مېده کړی يم. (۱۶) زما سترگې د ژړا نه سرې دی، او زما د سترگو لیمه تور شول. (۱۷) اگر چې ما هیڅ ظلم زیاتې نه دی کړی، او زما په دعا کښې خلوص دی. (۱۸) اې زمکې، زما وینه مه پټوه، او زما د انصاف فریاد دې څوک نه ختموی. (۱۹) خو بیا هم په آسمان کښې داسې ذات شته چې هغه زما مل دی او هغه به بې شکه ووائی چې زه په حقه يم. (۲۰) زما مینځکړی زما دوست دی او زما سترگې خدای پاک ته اوبښې تویوی. (۲۱) او زما دوست زما دپاره خدای پاک سره بحث کوی لکه څنگه چې یو سرې د خپل دوست دپاره منت زاری کوی. (۲۲) صرف یو څو کاله به پاتې وی چې زه به په هغه سفر باندې روان شم چې د هغې نه واپس کېدل نشته.

د حضرت ایوب د خپل آرام دپاره دعا کول

۱۷ (۱) زما زور ختم شوې دی او زما ورځې لنډې شوې دی، او قبر زما دپاره تیار دی. (۲) زما نه گېرچاپېره مسخرې کوونکی راتاو دی، او زه گورم چې هغوی ما ته سپکې خبرې کوی. (۳) اې خدایه پاکه، ته زما ضمانت وکړه، ځکه چې بل هیڅ څوک به زما زمه واری وانه خلی. (۴) ځکه چې تا د هغوی په ذهنونو باندې پردې لگولې دی، هغوی مه پرېږده چې په ما غالب شی. (۵) څوک چې د خپلې فاندې دپاره دوستان دوکه کوی، نو د هغوی د اولاد سترگې به ړندې شی. (۶) خدای پاک زه د خلقو دپاره د خدا کړی يم، هغوی زما په مخ باندې

توکانی توکی. (۷) د غم په وجه زما سترگې سرې شوې دی، او زما بدن اوچ کلک شوې دے. (۸) کله چې نېکان خلق ما وگوری نو په لړزان شی، او بې گناه خلق د خدائ پاک نه د منکرو خلقو مخالفت کوی. (۹) خو صادقان د خپلي لارې نه نه اوری، چې صادقان ورغ په ورغ نور هم تکره کیری. (۱۰) اوس تاسو ټول چرته ما ته څه سمه خبره وکړئ، خو بیا به هم په تاسو کبني یو هوښیار کس پیدا نه کړم. (۱۱) زما دوران تېر شو او زما منصوبې ناکامه شوې، زما نه زما امیدونه ختم شول. (۱۲) هغوی د شپې نه ورغ جوړوی، او رڼا ته تیاره وائی. (۱۳) زه د مرگ په طمع یم، او زه به تل په تیاره کبني پروت یم، که زه قبر ته ووايم چې ته زما پلار یې، او چینجو ته ووايم چې تاسو زما مور یا خور یې، (۱۵) نو بیا زما امید چرته دے؟ او دا چا ته ښکاری؟ (۱۶) نو زما ټول امیدونه به په قبر کبني فنا شی؟ او زما ټول ارمانونه به خاورې شی څه؟“

د بِلْدَاد وېنا

۱۸ (۱) بیا شوحی بِلْدَاد جواب ورکړو، (۲) ”تر کومې پورې به ته خبرې کوې؟ د مطلب خبره کوه، نو بیا به مونږ خبرې وکړو. (۳) مونږ په ځناورو کبني ولې شمېرلے شو؟ مونږ ستاسو په نظر کبني ولې کم عقلان یو؟ (۴) ته په غصه کبني هسې خپل ځان سوزوې، ستا دپاره دې دنیا پرېښودلے شی څه، یا غرونه دې ستا دپاره د خپل ځای نه لرې کړے شی څه؟ (۵) په حقیقت کبني د بدعمله خلقو دپوه ختمه کړے شوې ده، او بیا به د هغې شغلي بلې نه شی. (۶) د هغوی په خپمه کبني رڼا په تیاره بدله شوې ده، او د هغوی دپاسه دپوه مړه کړے شوې ده. (۷) د هغوی مضبوط قدمونه خطا شوی دی، او د هغوی خپلو منصوبو هغوی ناکامه کړی دی. (۸) ځکه چې هغوی په یو جال کبني انبستی دی، او هغوی په یوه کنده کبني پرېوځی. (۹) د هغوی پونده په دام کبني گېرېږی، او هغه یې کلک ونیسی. (۱۰) یو جال په زمکه کبني پټ دے، او د هغوی په لاره

کښې يو دام پټ دے. ۱۱ هغوى د هر طرف نه یريری، او چې چرته هم ځی نو یره ورپسې وی. ۱۲ د هغوى طاقت د لوړې په وجه ختم شوے دے، او تباھی د هغوى د غلطی په انتظار کښې ده. ۱۳ بیماری د هغوى څرمن خوری، او مرگ د هغوى اندامونه خوری. ۱۴ چې په کومو خېمو کښې هغوى په حفاظت کښې ؤو نو هغوى ويستلے شوی دی، او هغوى د دهشت بادشاه ته راوستلے شوی دی. ۱۵ د هغوى په خېمو کښې هیڅ څوک هم پاتې نه دی، او د هغوى د کورونو د پاسه د گوگړو باران دے. ۱۶ د هغوى جرړې لاندې اوچې شوې دی، او د هغوى څانگې پاس مړاوې شوې دی. ۱۷ د هغوى نوم به د زمکې نه ختم شی، او په لارو کوڅو کښې به د هغوى ذکر نه کیږی. ۱۸ هغوى د رڼا نه تیارې ته دیکه کړے شوی دی، او د دنیا نه شړلے شوی دی. ۱۹ د هغوى اولاد نشته، او د هغوى د خاندان یو کس هم ژوندے پاتې شوے نه دے. ۲۰ د نمرخاته طرف نه واخله تر نمرپرېواته پورې چې څوک هم د هغوى د انجام نه خبریري، نو د یرې نه لږزیري. ۲۱ دوی به وائی چې دا د بدعمله خلقو کور دے، د هغه چا څوک چې د خدای پاک نه منکر وی.

د حضرت ایوب جواب

۱۹ ۱۱ بیا ایوب جواب ورکړو، ۱۲ ”ته به تر کومې پورې ما له تکلیف راکوې، او په خپلو خبرو به زما زړه غوڅوې؟ ۱۳ تا لس ځلې زما بې عزتی کړې ده، ته چې ما له کوم تکلیف راکوې په هغې ته شرمېږې نه څه؟ ۱۴ او که دا رښتیا هم وی چې ما غلطی کړې ده، نو ستا په کښې څه کار دے؟ ۱۵ ته په خپل نظر کښې زما نه لوی یې، زما تکلیف د گناه د ثبوت دپاره استعمالوې. ۱۶ نو بیا پوهه شه چې خدای پاک زه په غلطه کړے یم، او زما نه گېرچاپېره یې جال خور کړے دے. ۱۷ گوره، زه د فریاد چغې هم وهم، خو څوک ما له جواب نه شی راکولے، زه په زوره زوره چغې هم، خو انصاف نشته. ۱۸ خدای پاک زما

لارې بندې کړې دی او زه خوځېدې نه شم، او هغه زما په لار کښې تيارې جوړې کړې دی. (۹) هغه زما نه عزت اخستې دې، او زما د سر نه يې تاج اخوا کړې دې. (۱۰) هغه د هر طرف نه ما راغورزوی او زه ختم يم، هغه د ونې په شان زما د اُميد جرړې راويستلې دي. (۱۱) هغه زما خلاف سخت غصه شوې دې، او هغه مې خپل دشمن گڼي. (۱۲) د هغه فوجيان راغونډ شوي دي، هغوی په ما باندې حملې دپاره لارې تيارې کړې دي. او زما د خبمې نه گېرچاپېره يې خبمې لگولې دي. (۱۳) زما خپلوان ما نه ځان لرې ساتي، او زما دوستان زما خلاف شوي دي. (۱۴) زما خپلوانو او زما نزدې دوستانو زه پرېښې او هېر کړې يم، (۱۵) زما په کور کښې مېلمنو زه هېر کړې يم، زما وينځې ما پردې سرې گڼي، زه د هغوی په نظر کښې يو مسافر يم. (۱۶) زه چې خپل نوکر راوغواړم نو هغه ما له نه راځي، زه هغه ته سوال زاری کوم. (۱۷) زما د خولې بوی هم زما په ښځه باندې بد لگي، زما خپل خاندان زما نه نفرت کوي. (۱۸) واره ماشومان هم ما ته سپک گوري، کله چې زه هغوی سره خبرې کول غواړم نو هغوی ما ته شا کړي. (۱۹) زما نزدې ملگري زما نه نفرت کوي، او چې د چا سره ما مينه کوله نو هغوی زما نه مخ اړولې دې. (۲۰) په ما کښې صرف هډوکي او څرمن پاتې دي او ډېر په مشکله د مرگ نه تښتېدلې يم. (۲۱) اې زما دوستانو، په ما باندې رحم وکړئ، په ما باندې رحم وکړئ، ځکه چې د خدای پاک گزار زه وهلې يم. (۲۲) تاسو د خدای پاک په شان ولې ما پسې یئ، تاسو زه ښه نه يم کړولې څه؟ (۲۳) کاش چې زما خبرې لیکلې شوې وې، کاش چې زما خبرې په يو کتاب کښې بيان شوې وې. (۲۴) کاش چې د اوسپنې او د پیتلو د قلم سره دا خبرې په يو گټ باندې د تل دپاره نقش شوې وې. (۲۵) زما يقين دې چې زما خلاصونکې ژوندې دې، او چې په آخر کښې به هغه د زمکې د پاسه ودرېږي، (۲۶) او چې کله زما څرمن بلکل ختمه شي، نو بيا به زه په خپلو سترگو خدای پاک ووينم، (۲۷) زه به هغه په خپله وگورم، او زه به هغه په خپلو سترگو ووينم. ما سره صرف هم دغه فکر دې. (۲۸) ستا حق نه جوړېږي چې ما له تکليف راکوې، او وائې چې دا ستا خپله غلطی ده. (۲۹) د سزا نه پخپله پرېره ځکه چې ستا رویه د سزا لائقه ده،

او بيا به تا ته پته ولگي چې حساب ڪتاب شته.

د ضوفر وينا

۲۰ ﴿۱﴾ بيا ضوفر نعماتي ورته ووييل، ﴿۲﴾ ”زما زړه وائي چې جواب درکړم، ځکه چې ستا خبرو زه خفه کړم يم. ﴿۳﴾ تا چې څه وفرمائيل هغه زما بې عزتي ده، او زما زړه ما ته وائي چې جواب درکړم. ﴿۴﴾ تا ته د پېر وخت نه د دې پته ده، د هغه وخت نه چې کله بنی آدم په زمکه پېدا شوه وو، ﴿۵﴾ د بدعمله کس کاميابی لنډه وی، او د خدای پاک نه منکرو خلقو خوشحالی د لږ وخت دپاره وی. ﴿۶﴾ که هغوی د آسمانونو پورې هم اوچت شوی وی، او د هغوی سرونه ورځو ته رسېدلی وی، ﴿۷﴾ هغوی به د خپلو امتيازو په شان د تل دپاره ختم شی، چا چې هغوی ليدلی وی نو هغوی به ووائي چې څه شول؟ ﴿۸﴾ هغوی به د يو خوب په شان تېر شی او ورک به شی، هغوی به د شپې د خوب په شان فنا شی. ﴿۹﴾ کومو خلقو چې هغوی ليدلی وی نو هغه به يې نور ونه گوري، او چې چرته اوسېدل نو د هغه ځای خلق به يې ياد نه کړی. ﴿۱۰﴾ د هغوی د اولاد نه به هغه مال دولت واپس لاړ شی، چې کوم يې د غريبانانو نه اخستې وی. ﴿۱۱﴾ هغوی به په ځوانۍ کېنې مړه شی او په خاورو کېنې به بشخ شی. ﴿۱۲﴾ په بدعملۍ کېنې خوند وی، او د دې خوند تر پېر وخته پورې وی. ﴿۱۳﴾ او د خوږ څيز په شان يې په خوله کېنې د پېر وخت پورې ساتي، ﴿۱۴﴾ خو ناگهانه د هغوی خوراک په خپته کېنې تريخ شی، او د دې نه دننه زهر جوړ شی. ﴿۱۵﴾ هغوی مال دولت تېر کړی خو بيا يې اولتې کړی، خدای پاک د هغوی دولت د هغوی د خپتې نه واپس راوغورزوی. ﴿۱۶﴾ هغوی به د مارانو زهر وخورې، او زهرژن مار به هغوی ووژنی. ﴿۱۷﴾ هغوی به سيندونه ونه گوري، هغه نهرونه چې شات او پي په کېنې بهیږی. ﴿۱۸﴾ د هغوی ناجائزه گټه به د هغوی نه واپس وځي، او په مال دولت باندې به خوشحالی ونه کړی، ﴿۱۹﴾ ځکه چې هغوی غريبانان وهلی دی او نهر يې

پربنسی دی، او د هغوی کورونه یې قبضه کړی دی کوم چې هغوی نه دی جوړ کړی. (۲۰) د هغوی د حرص ختمېدل نشته، چې په څه خوشحالیږی نو د هغې نه به ورسره هیڅ پاتې نه شی. (۲۱) هغوی چې څه خوری نو د هغې نه هیڅ نه پاتې کیږی، نو په دې وجه د هغوی مالداری ختمیږی. (۲۲) کله چې هغوی بڼه کامیاب وی، نو د غم چې به په هغوی باندې راشی. (۲۳) چې کله هغوی خپلې خپتې ډکې کړی نو خدای پاک دې په هغوی باندې سخت قهر راوولی، او دا قهر دې په هغوی لکه د ډلې راوړیږی. (۲۴) هغوی به د اوسپنې د وسلې نه تښتی، خو د زېږو په غشی به هغوی ولگی. (۲۵) هغه غشې د هغوی د ملانه وویستلې شی، او دا غشې په وینه سور وی، یره به په هغوی باندې راشی. (۲۶) د هغوی خزانه به په تکه توره تیاره کښې پټه شی، یو داسې اور به هغوی تباہ کړی چې هیچا بل کړی نه وی، او د هغوی په کور کښې پاتې هر څه به تباہ شی. (۲۷) آسمانونه به د هغوی گناه ښکاره کړی، او زمکه به د هغوی خلاف گواهی ورکوی. (۲۸) یو سپلاب به د هغه کور یوسی، د خدای پاک قهر به په هغوی سپلاب راوولی. (۲۹) دا د خدای پاک د طرف نه د بدعمله کسانو انجام دے، دا د هغوی هغه میراث دے چې د خدای پاک د طرف نه یې فېصله شوې ده.

د حضرت ایوب جواب

۲۱ (۱) بیا ایوب جواب ورکړو، (۲) ”زما خبرې په غور سره واورئ، او دا دې تاسو له تسلی درکړی. (۳) ما پرېږدئ چې خبرې وکړم، او چې خبرې ختمې کړم نو بیا تاسو دې چینگولې شی. (۴) زما شکایت د خدای پاک نه دے د انسانانو نه دے. او د دې بې صبری ما سره بڼه سبب شته. (۵) ما ته وگورئ او حېران شی، او گوته په خوله کښې ونیسئ. (۶) کله چې زه په دې سوچ وکړم نو خفه شم، او زما په بدن لړزان راشی. (۷) بدعمله خلق ولې ژوندی وی، او پوخ عمر ته ورسېږی او طاقتور شی؟ (۸) د هغوی بچی د هغوی په وړاندې ودان

شى، او د هغوى نمسى د هغوى په موجودگى كښې آباد شى. (۹) د هغوى كورونه د يرې نه بچ وي، او خدائ پاك هغوى له سزا نه وركوى. (۱۰) د هغوى غويي په مال كولو كښې هيڅكله نه ناكامه كيږي، د هغوى غوا بچي راوړي او يو هم نه ضائع كوى. (۱۱) د هغوى ماشومان د رمو په شان گرځي، او د هغوى بچي د خوشحالي نه گډيږي. (۱۲) هغوى د تمبل او د رباب سره سندرې وائي، او د شپېلې د آواز سره خوشحالي كوى. (۱۳) هغوى په مالدارۍ كښې وخت تېروي، او په خبر سره قبر ته ځي. (۱۴) هغوى خدائ پاك ته وائي چې مونږ پرېږده. زمونږ زړه نه غواړي چې ستا تابعداري وكړو. (۱۵) قادر خدائ څوك دى، چې مونږ د هغه خدمت وكړو؟ او مونږ ته به څه فائده راوړسيږي چې مونږ هغه ته سوال وكړو؟ (۱۶) خو هغوى په خپل محنت سره نه دى مالداره شوى، د بدعمله كسانو مشوره ما ته منظوره نه ده. (۱۷) د بدعمله خلقو پيوه څو ځلې مړه كړې شوې وه؟ او څو ځلې په هغوى باندې تباھى راغلې وه. خدائ پاك څو ځلې په خپله غصه كښې سزا وركوى؟ (۱۸) هغوى څو ځلې د هوا په مخكښې د خسنې په شان شول، او څو ځلې د بوسو په شان طوفان يوړل؟ (۱۹) ته وائي چې، خدائ پاك د هغوى په وجه د هغوى بچو له سزا وركوى. نو دا سزا دې هم هغوى له وركړې شى، چې پته ورته ولگي. (۲۰) هغوى دې په خپلو سترگو خپله تباھى وگوري، او د قادر خدائ غصه دې تېره كړي. (۲۱) دا ځكه چې كله هغوى مړه شى نو دا فكر به ورسره نه وي چې په خاندان يې څه كيږي. (۲۲) څوك خدائ پاك ته بسودنه كولې شى، هغه خدائ پاك ته چې د غټو مرتبو لرونكو خلقو هم عدالت كوى؟ (۲۳) څوك چې بڼه په مالدارۍ كښې مړ شى، هغه په آرام او حفاظت كښې وي، (۲۴) هغوى بڼه صحتمند وي، او بڼه غټ او تكړه وي. (۲۵) بل كس په سخته غريبي كښې مړ شى، او هيڅكله يې بڼه ورځ نه وي ليدلې. (۲۶) هغوى ټول يو شان مړى او په خاورو كښې بنځيږي، او هغوى ټول د چينجو خوراك شى. (۲۷) گوره، ما ته ستا د سوچونو پته ده، او ما ته زما خلاف ستا د منصوبو پته ده. (۲۸) ته به ما ته د مالدارو او بدعمله خلقو په حقله ووائي، د چا

کورونه چې د هغوی د گناهونو په وجه تباہ شوی دی. (۲۹) خو تاسو هلته د موجودو خلقو نه تپوس ونه کړو، او د هغوی گواهی مو ونه منله. (۳۰) چې بدعمله کسان د مصیبت په وخت کښې خلاص شی، او د قهر په ورځ بچ کیري. (۳۱) څوک شته چې مخامخ ورباندې تنقید وکړي، او چې د خپل عمل بدله ورکړي؟ (۳۲) کله چې هغوی قبرستان ته یورلې شی، نو خلق به د هغوی د قبر خیال ساتي. (۳۳) زرگونه کسان د هغوی په جنازه کښې شریک شی، او د عزت سره خاورو ته وسپارلې شی. (۳۴) نو بیا به ته ما له په تشو خبرو باندې څنگه تسلی راکړي؟ ستا هر یو جواب د دروغو نه پک دے.

د الیفز وینا

۲۲ (۱) بیا تیمانی الیفز جواب ورکړو، (۲) ”بنی آدم خدای پاک له څه فائده ورکولې شی؟ د ټولو نه هوبنیار کس هم د هغه مدد کولې شی څه؟ (۳) د قادر خدای دپاره به څه خوشحالی وی که ته صادق شی، که ته خپل عملونه صفا کړي نو هغه له به څه فائده ورکړي؟ (۴) چې ته پرهیزگار یې نو ځکه هغه په تا الزام لگوی او ولې ستا خلاف د عدالت نه کار اخلي څه؟ (۵) نه، هغه وجه ده چې ستا بدعملی زیاته ده او ستا د گناهونو ختمېدل نشته. (۶) لکه چې تا د خپلو وروڼو نه د قرض پېسې په زور اخستې دی، او تا د هغوی نه جامې ویستې دی او بریندې پرېښی دی. (۷) تا ترو کسانو له اوبه نه دی ورکړي، او تا د نهر و کسانو نه روټی ایساره کړې ده. (۸) تا د خپل طاقت او حیثیت نه کار واخستلو او په ټول ملک دې قبضه وکړه. (۹) تا کونډې تش لاس لېرلې دی، او یتیمان دې نأمیده کړی دی. (۱۰) نو په دې وجه ستا نه گېرچاپېره دامونه دی، او یوه ناڅاپه یره به په تا باندې غالبه شی، (۱۱) یا یوه داسې تیاره چې ته نور هیڅ نه شي لیدلې، د اوبو یو سېلاب به تا پټ کړي. (۱۲) پاس په آسمانونو کښې خدای پاک نشته څه؟ پاس ستوری وگوره چې څومره اوچت دی. (۱۳) نو دا ځکه ته وایي

چي ته څه ڪوڀ نو ځڏائ پاك ته پته نه لگي، هغه په توره وريخ ڪبني پٽ دے نو هغه څنگه عدالت ڪولے شي؟ (۱۴) تکه توره وريخ د هغه نه تاو شي نو هغه ڪتل نه شي ڪولے، او هغه په عرش باندې مزل ڪوي. (۱۵) ته به په هغه زړو لارو ځي څه، چي په ڪومو باندې بدعمله ڪسان تلل؟ (۱۶) د هغوي دوران راتلو نه مخکبني سېلاب هغوي لاهو ڪړل. (۱۷) هغوي ځڏائ پاك ته وئيلي وؤ چي زمونږ نه ڦلار شه، او داسي يقين يي لرلو چي قادر ځڏائ د هغوي هيخ هم نه شي ڪولے. (۱۸) خو بيا هم هغه ځڏائ پاك وو چي دوي يي مالداره ڪړل، نو ځکه زه د بدعمله خلقو په خيالونو هيخ غرض نه ساتم. (۱۹) صادقان د بدعمله تباھي گوري او خوشحاليږي، خو بي گناه ڪسان دوي پورې خندا ڪوي. (۲۰) وائي چي زمونږ دشمنان څنگه تباھ شوي دي، او چي د هغوي څه پاتي وؤ هغه اور تباھ ڪري دي. (۲۱) ځڏائ پاك ته خپل ځان حواله ڪري، او د هغه سره روغه وکري، او ستاسو هر ڪار به سم وي. (۲۲) د هغه په تعليماتو عمل ڪوي، او د هغه خبرې زړه ته ڪوزې ڪري. (۲۳) که تاسو قادر ځڏائ ته راواپس شي، نو تاسو به په خپل ځاي باندې بيا ولگي، که تاسو د خپل ژوند نه بدې وباسي، (۲۴) که تاسو سره زر خاورې وگني، او د اوفير سوچه سره زر د سيند د کانو په شان وگني، (۲۵) نو بيا قادر ځڏائ په خپله ستاسو د سرو زرو په شان دے او هغه ستاسو قيمتي سپين زر دے. (۲۶) نو بيا به تاسو د قادر ځڏائ سره خوشحاله اوسي، او د زړه نه به هغه سره ملاقات ڪولے شي. (۲۷) نو تاسو به هغه ته سوال وکري او هغه به ستاسو سوال قبول ڪري، او تاسو به خپل قسمونه پوره ڪري. (۲۸) تاسو به په هر ڪار ڪبني ڪامياب يي، او ستاسو لار به روښانه وي. (۲۹) ڪله چي ځڏائ پاك خلق ڪمزوري ڪري نو ته وائي دا ځکه چي هغوي مغروره وؤ، خو په اصل ڪبني ځڏائ پاك خلق په دې طريقي سره بچ ڪوي. (۳۰) ځکه چي ځڏائ پاك بي گناه خلق بچ ڪوي، که چري ته بي گناه يي نو هغه به تا هم بچ ڪري.

د حضرت اُيُوب جواب

۲۳ (۱) بيا اُيُوب جواب ورکړو، (۲) ”زما شکايت په دې وخت کښې هم سخت دے، زه سلگي وهم او خُداي پاک بيا هم ما له سزا راکوي. (۳) کاش چې ما هغه موندلے شوے، نو زه به د هغه دربار ته تلے وم. (۴) زه به خپله مسئله هغه ته وړاندې کړم، او د هغه په حضور کښې به ټول عرضونه پېش کړم. (۵) چې هغه ما له خه جواب راکوي نو زه به ورته غوږ ونيسم، او چې خه راته وائي په هغې باندې به ځان پوهه کړم. (۶) د دومره لوي طاقت سره به هغه زما مخالفت کوي خه؟ خو نه داسې نه ده، هغه به زما خبره په توجو سره واورې. (۷) يو نېک سرے د هغه سره د خبرو کولو حق لري، او زما قاضي خُداي پاک به مې د تل دپاره بې گناه وگرځوي. (۸) گوره چې زه مخکښې ورشم نو هلته هم نه وي او که شاته لار شم نو هلته هم نه وي، (۹) نه يې په بنی طرف موندے شم او نه يې په گس طرف موندے شم. (۱۰) خو هغه ته د هغې لارې پته ده چې کومه ما اختيار کړې ده، او کله چې هغه ما آزمائي نو زه به د سرو زرو په شان صفا يم. (۱۱) زه د هغه په نقش قدم روان وم، او زه هيڅکله د هغه د لارې نه نه يم اوږدلے. (۱۲) زه تل د هغه په حکمونو عمل کوم، ما د هغه کلام د خپل ضروري خوراک نه هم زيات قيمتي گڼلے دے. (۱۳) خو هغه بدلېدونکے نه دے، نو د هغه فېصله څوک بدلولے شي؟ چې د هغه خه رضا وي نو هم هغه کوي. (۱۴) هغه چې زما دپاره کومه منصوبه لري نو هغه به پوره کوي، او هغه زما دپاره پيرې منصوبې لري. (۱۵) نو په دې وجه زه د هغه په حضور کښې یرېرم، کله چې زه په دې سوچ کوم نو په یره کښې راگېر شم. (۱۶) خُداي پاک زه بې زړه کړے يم، او قادر خُداي زه یرولے يم، (۱۷) خو زه په تياره کښې راگېر يم، او تکه توره تياره زما نه راتاو ده.

د حضرت ایوب په دُنیا کښې د ظلم شکایت کول

۲۴ ﴿۱﴾ قادر خُدائ د عدالت دپاره وخت ولې نه مقرروی؟ او د خُدائ پاک منونکی دا ولې نه گوری چې هغه د گناهگارانو عدالت کوی؟ ﴿۲﴾ بدعمله کسان د حد د پولې کانی لرې کوی، هغوی خاړوی پټ کړی او د خپلو رَمو سره یې خړوی. ﴿۳﴾ هغوی د یتیم خر بوخی، او هغوی د کونډې غویې په ضمانت کښې بوخی. ﴿۴﴾ هغوی ضرورتمند د سپرک نه دیکه کوی، او غریبانان دې ته مجبوروی چې خُان پټ کړی. ﴿۵﴾ غریبانان لکه د خُنګلی خرونو په شان په صحرا کښې خوراک لټوی، هغوی د خپلو بچو دپاره په بل خائ کښې خوراک نه شی پیدا کولې. ﴿۶﴾ هغوی پردې پټې ربی او هغوی د بدعمله خلقو د انگورو په باغونو کښې پاتې شوی انگور راټولوی. ﴿۷﴾ په یخنی کښې هغوی ټوله شپه بریند پراته وی، او په خُان اچولو دپاره ورسره هیڅ هم نه وی. ﴿۸﴾ هغوی په غرونو کښې په بارانونو سره لآمده وی، او په کانو کښې پناه اخلی. ﴿۹﴾ بدعمله خلق د کونډې ماشوم د تی نه په زور لرې کوی، او د غریب ماشوم په ضمانت کښې یوسی. ﴿۱۰﴾ غریبانان د جامو نه بغبر بریند گرخی، او په نهر و کولمو د خلقو ربلې شوی گېډی اوړی، ﴿۱۱﴾ د زیتونو د ونو نه تېل وباسی خو د خُکلو اجازت ورته نه وی، هغوی انگور نچوروی خو په خپله تری وی. ﴿۱۲﴾ چې خوک مری د هغوی فریادونه په ښار کښې اورېدې شی، او مالدار خلق چې غریبانانو سره کوم ظلم زیاتې کوی نو خُدائ پاک ورته هیڅ توجو نه ورکوی. ﴿۱۳﴾ هلته هغه خوک دی کوم چې د ریا خلاف بغاوت کوی، او هغوی د دې روښانه لارې نه خبر نه دی نو خُکه هغوی بې لارې شی. ﴿۱۴﴾ قاتل سحر وختی راپاخی چې غریب او ضرورتمند ووژنی، او په تیاره کښې غلا کوی. ﴿۱۵﴾ زناکار هم د تیاری په انتظار کښې وی، خیال یې دا وی چې د هیچا به په ما باندې نظر نه وی، او هغه مخ پټوی چې خوک مې ونه پېژنی. ﴿۱۶﴾ د شپې په وخت کښې غله د کورونو کنډرې کوی، او د ورځې خوبونه کوی، او ریا ته نه راوخی. ﴿۱۷﴾ خُکه چې توره

شپه د هغوی دپاره سحر دے، او هغوی د تورې تیارې د یرې سره عادت دی. (۱۸) هغوی د اوبو په سر د زگ په شان فانی وی، د هغوی په زمکه لعنت وئیلے شوی دے نو په دې وجه خلق د انگورو باغونو ته نه ځی. (۱۹) قبر گناه گار داسې غیبوی لکه چې اوچ کالی او گرمی واوره غیبوی. (۲۰) د هغوی خپله مور به هغوی هېر کړی، او چینجو ته به هغوی خواره ښکاره شی، او نور به څوک هغوی نه یادوی، نو بدعمله خلق داسې راپربوځی لکه چې په طوفان کښې ونه راپربوځی. (۲۱) هغوی د بې اولاده مور سره ټکی کوی، او د کونډې سره ښه نه کوی. (۲۲) خو خدای پاک طاقتور خلق د خپل قوت سره بریاد کړی، کښې شی چې هغوی د لږ وخت دپاره کامیاب شی خو د هغوی ژوند څه اعتباری نه وی. (۲۳) کښې شی چې هغه ورله امن ورکړی چې په حفاظت سره ژوند تېروی، خو هغوی د خدای پاک د نظر لاندې وی. (۲۴) د لږ وخت دپاره بدعمله مالداره وی، خو هغوی بیا د واینو په شان اوچ شی، هغوی د فصل د سرونو په شان پرې کړی شی. (۲۵) که داسې نه وی نو څوک به ما دروغژن ثابت کړی، او چې ښکاره کړی چې زه څه وایم نو هغه تشې خبرې دی؟“

د بِلَداد وېنا

۲۵ (۱) بیا شوحی بِلَداد جواب ورکړو، (۲) ”اخیار او یره د خدای پاک سره دی، هغه په آسمانی بادشاهی کښې امن قائموی. (۳) د هغه آسمانی لښکر څوک شمارلے شی؟ د هغه رڼا په چا باندې نه ځلیري؟ (۴) نو بنی آدم د خدای پاک په مخکښې څنگه صادق کښې شی؟ څوک چې د مور نه پېدا شوی وی نو هغه کس څنگه صفا کښې شی؟ (۵) گوره، د هغه په وړاندې ځلېدونکی سپوږمی او ستوری هیڅ هم نه دی. (۶) نو بیا انسان څه څیز دے یو مېرے که یا یو چینجے؟ د خدای پاک په نظر کښې د یو انسان څه اهمیت دے؟“

د حضرت اُيُوب جواب

٢٦ ﴿١﴾ بيا اُيُوب جواب ورکړو، ﴿٢﴾ ”تا د هغه چا مدد څنگه وکړو چې هيڅ طاقت يې نه وو. تا هغه کس څنگه بچ کړو چې هيڅ زور يې نه وو. ﴿٣﴾ تا يو کم عقل کس له څنگه مشوره ورکړه، او نصيحت دې ورته وکړو. ﴿٤﴾ ستا څه خيال دے چې څوک به ستا خبرې اورى، او تا ته دا خبرې چا بنودلى دى؟“ ﴿٥﴾ د زمکې لاندې په اوبو کبني د مړو روحونه لړزېږي. ﴿٦﴾ د مړو دُنيا خُداى پاک ته بنکاره ده، او د تباھي ځاى پټ نه دے. ﴿٧﴾ خُداى پاک آسمان خور کړے دے، او زمکه يې بغير د څه څيز نه راځوړنده کړې ده. ﴿٨﴾ هغه اوبه په خپله ټينگه وريځ کبني راغونډوي، او وريځ د دروند والى په وجه نه شلېږي. ﴿٩﴾ هغه د سپوږمۍ مخ پټوي، او په دې باندې د هغه وريځې خورې شى. ﴿١٠﴾ هغه د اوبو د پاسه د آسمان لمن جوړه کړه، هغه د رڼا او تيارې په مينځ کبني حد مقرر کړو. ﴿١١﴾ د آسمان بنيادونه ولړزېږي، او دا د هغه په رټنه باندې ودرزېږي. ﴿١٢﴾ د خپل طاقت په ذريعه هغه سمندر قلار کړو، او د خپلې پوهې په ذريعه يې سمندري بلا تباھ کړه. ﴿١٣﴾ د هغه د ساه په ذريعه آسمان بنائسته شو، او د هغه لاس تبتېدونکي بلا وشلوله. ﴿١٤﴾ دا د هغه د طاقت معمولى کارنامې دى، دا د يو معمولى آواز په شان دے چې مونږ اورېدلى وى. خو داسې څوک شته چې ورته د هغه د دروند آواز د زور پټه لگي؟“

د حضرت اُيُوب آخرى بيان

٢٧ ﴿١﴾ اُيُوب خپله خبره جارى وساتله، ﴿٢﴾ ”زه په ژوندى خُداى پاک قسم خورم، چا چې زما حقونه اخستى دى، او هغه قادر خُداى چا چې زما ژوند تريخ کړے دے، ﴿٣﴾ چې ترڅو پورې زه ژوندے يم او چې د خُداى پاک روح په ما کبني وى، ﴿٤﴾ نو زما ژبه به غلطې خبرې ونه کړي، او زما ژبه به دروغ ونه وائى. ﴿٥﴾ زه به هيڅکله دا ونه وایم چې ته په حقه يې، ترڅو پورې چې مړ شوے

نہ یم نو صداقت به ما کښې وى. (۶) زه به دا دعوى هيڅکله پرې نه ېدم چې زه بې گناه یم، ځکه چې ټول عمر زما ضمير صفا دے. (۷) څوک چې زما مخالفت کوى يا ما سره جگړې کوى نو هغوى ته دې د گناهگارو او بدعملو په شان سزا ملاو شى. (۸) ځکه چې د خدائ نه د منکرو خلقو اُميد به څه وى چې کله هغوى د ژوند نه لاس ووينځي، کله چې خدائ پاک د هغوى نه ژوند واخلي؟ (۹) چې کله مصيبت په هغوى باندې راشي نو خدائ پاک به د هغوى ژړا اورى څه؟ (۱۰) هغوى به د قادر خدائ سره خوشحاله شى څه؟ هغوى به هر وخت خدائ پاک ته آواز کولې شى څه؟ (۱۱) زه به تا ته د خدائ پاک د طاقت په حقله بشودنه وکړم، څه چې د قادر خدائ سره وى نو زه به هغه نه پتوم. (۱۲) تاسو دا هر څه په خپله ليدلى دى، خو بيا هم تاسو ما ته دا فضول خبرې کوئ؟“ (۱۳) ”دا د خدائ پاک سره د بدعمله کسانو برخه ده، او دا هغه ميراث دے چې ظالمانو ته د قادر خدائ د طرف نه ملاوېږي، (۱۴) که د هغوى اولاد ډېر هم وى، خو د هغوى بچى به په جنگ کښې او د لوږې نه مړه شى. (۱۵) څوک چې پاتې وى نو هغوى به په ويا مړه شى، او د هغوى کونډې به هم په هغوى باندې ژړا ونه کړي. (۱۶) هغوى سره سپين زر د خاورو نه زيات دى، او بې حسابه جامې ورسره دى، (۱۷) هغوى به دا رايوځائ کړي، خو نېکان به دا واغوندى، او بې گناه کسان به سپين زر په خپلو کښې تقسيم کړي. (۱۸) بدعمله کسان خپل کورونه د جالو په شان داسې کمزورى جوړوي، لکه چې څوکيداران څپر جوړوي. (۱۹) هغوى به د دولت سره ځملى، خو چې سترگې وغړوي، نو مال به يې ختم وى. (۲۰) يره د سېلاب په شان په هغوى باندې غالبه شى، او د شپې طوفان يې يوسى. (۲۱) د نمرخاتۀ طرف هوا هغوى اوچت کړى او هغوى ختم شى، او دا هوا يې په مخه يوسى. (۲۲) دا په بې رحمۍ سره په هغوى باندې راوغورزېږي، اگر چې هغوى د تښتېدو پوره کوشش کوى. (۲۳) هوا په هغوى پسې داسې شور جوړوي لکه چې سرې په چا پورې خندا کوى.“

د عقل او حکمت په حقله د حضرت ایوب بیان

۲۸ ﴿۱﴾ ”بې شکه چې د سپینو زرو یو کان وی، او د سرو زرو د صفا کولو
دپاره یو ځای وی. ﴿۲﴾ اوسپنه د زمکې نه راویستلې شی، او د کاپو نه ویلې
شوې تانبه راوځی. ﴿۳﴾ انسان په تیاره کبني رڼا ځلوی، او د دنیا آخری حد
معلوموی، او د زمکې لاندې په تیاره کبني قیمتی کانی لټوی. ﴿۴﴾ هغوی د انسان
د اوسېدو نه لرې په زمکه کبني سورنگونه جوړوی، هغوی په کان کبني په پرو
باندې کوزپری او خېژی. ﴿۵﴾ په دې زمکه پاس خوراک لوئپری خو دا زمکه
لاندې داسې ده لکه د اور. ﴿۶﴾ د دې زمکې په کاپو کبني نیلم شته، او د دې په
خاوره کبني سره زر پراته دی. ﴿۷﴾ د هغه خزانی لار یو بشکاری مارغه ته هم نه
ده معلومه، او نه باز هغه لیدلې ده. ﴿۸﴾ ځنگلی ځناورو په هغې باندې قدم نه دے
اېښی، او زمرې په هغې باندې تېر شوې نه دے. ﴿۹﴾ بنی آدم په سختو کاپو
کبني کار کوی، او د غرونو بېخونه اړوی. ﴿۱۰﴾ هغوی په کاپو کبني سورنگونه
جوړوی، او هغوی قیمتی کانی پیدا کوی. ﴿۱۱﴾ هغوی د دریاونو بېخونه لټوی، او
هغوی پت څیزونه رڼا ته راوباسی. ﴿۱۲﴾ خو هغوی ته پته نشته چې حکمت به
چرته ملاوېږی؟ او د پوهې ځای چرته دے؟ ﴿۱۳﴾ بنی آدم د دې د قیمت نه خبر نه
دے، او دا په دې دنیا کبني نه ملاوېږی. ﴿۱۴﴾ سمندر وائی چې دا په ما کبني
نشته، او دریاب وائی چې دا په ما کبني نشته. ﴿۱۵﴾ نه دا په سپینو زرو اخستلے
شی، او نه دا په سرو زرو اخستلے شی. ﴿۱۶﴾ د اوفیر سره زر د دې قیمت نه شی
پوره کولے، نه یې اونیکس کانی او نه یې نیلم کانی پوره کولے شی. ﴿۱۷﴾ سره زر
او قیمتی کانی د حکمت برابر نه شی کېدے، او نه دا د سوچه سرو زرو په کالو
باندې بدلولے شی. ﴿۱۸﴾ مرجان او بلور غمی هیڅ هم نه دی، د حکمت قیمت د
ملغرو نه اوچت دے. ﴿۱۹﴾ د ایتھوپیا طویاز د دې برابر نه دے، او نه سوچه
سره زر د دې قیمت پوره کولے شی. ﴿۲۰﴾ نو بیا حکمت د کوم ځای نه راځی؟
او د پوهې مقام چرته دے؟ ﴿۲۱﴾ دا د ټول مخلوق د سترگو نه پناه دے، او د هوا

د مارغانو نه پټ دے. (۲۲) په عالم ارواح کښې صرف د دې افواه اورېدلے شوې ده. (۲۳) صرف خُداي پاک د حکمت په طريقه پوهه دے، او هغه ته د دې د مقام پته ده. (۲۴) ځکه چې هغه ټولې دُنیا ته گوري، او هغه د آسمانونو لاندې هر يو څيز ويني. (۲۵) کله چې هغه هوا ته طاقت ورکړو، او په وريځو کښې يې باران کېښودو، (۲۶) کله چې هغه د باران دپاره اصول مقرر کړل، او د تندر دپاره يې يوه لاره مقررې کړه، (۲۷) بيا هغه حکمت وليدو او د دې اندازه يې واخستله، هغه دا تيار کړو او ښه يې وکتلو. (۲۸) او هغه بنيادمو ته وفرمائيل، چې د مالک خُداي نه يره کښې حکمت دے، او بدعملي پرېښودل عقلمندی ده.“

د حضرت اُيوب خپله صفائي پېش کول

۲۹ (۱) اُيوب خپله خبره بيا شروع کړه او وې فرمائيل، (۲) ”کاش چې تېر عُمر زما بيا راغلي وې، چې په کوم وخت کښې د خُداي پاک په ما باندې نظر وو، (۳) هغه ما ته رڼا کړه کله چې زه په تياره کښې گرځېدم. (۴) کله چې زه په ځوانۍ کښې وم، او د خُداي پاک د دوستۍ نظر زما په کور باندې وو، (۵) کله چې قادر خُداي زما مل وو، او زما بچي زما نه گېرچاپېره تاو وُو، (۶) کله چې ما کره پي ډېر تېر وُو، او ما کره تېل د نېرونو په شان بهېدل. (۷) کله چې زه د ښار دروازې ته تلم، او د جرگې په ځاي کښې به د عزتمندو مشرانو سره کېښناستم، (۸) نو ځوانان به پاڅېدل او لا به ړل، او بوډاگان به اوچت شول او وېه درېدل، (۹) مشران خلق به چپ شول، او په خپلو ځلو به يې لاسونه کېښودل. (۱۰) د خانانو آوازونه به غلي شول، او د هغوي د خولې نه به يوه خبره هم نه وتله. (۱۱) هر چا به چې زما په حقله اورېدل نو هغوي به زما صفت کولو. چې هر چا به زه ليدلم نو هغوي به زما ښه وئيل. (۱۲) کله به چې غريبانانو څه غوښتل نو ما به يې مدد کولو، او د حاجتمندو يتيمانانو مرسته به مې کوله. (۱۳) چې څوک به سخت غمژن وُو نو هغوي به زما ښه وئيل، او زما په وجه به کونډو

د خوشحالی سندرې وئيلې. (۱۴) ما د صداقت هر يو کار کولو، انصاف او صداقت د يوې چوغې او د پټکې په شان وو. (۱۵) زه د ږندو دپاره سترگې وم، او د گوډيانو دپاره پښې وم. (۱۶) زه د ضرورتمندو د پلار په شان وم، او د مسافرو مرسته به مې کوله. (۱۷) ما د ظالمانو ژامنې ماتې کړې، او د هغوئ نه مې مظلومان خلاص کړل. (۱۸) زما خيال دا وو چې ډېر عمر به ژوندې يم او په آرام سره به په کور کېنې مړ شم. (۱۹) زه د داسې ونې په شان وم چې جرړې يې اوبو ته رسېدلې وې او څانگې يې ټوله شپه په پرځه لاندې وې. (۲۰) خلقو به هر وخت زما صفت کولو او زما په مټو به لا هم زور زياتېدو. (۲۱) هر چا به زما نصيحت اورېدو، او په خاموشۍ سره به زما د خبرې په انتظار کېنې ناست و. (۲۲) کله چې ما خبرې وکړې نو هغوئ بيا ځه و نه وئيل، او زما خبرې په هغوئ لکه د شاتو لگېدې. (۲۳) هغوئ زما د خبرو داسې انتظار کولو لکه چې د باران انتظار کوي، په هغوئ باندې زما خبرې د سپرلي د باران په شان لگېدې. (۲۴) کله چې هغوئ بې حوصلې و نو ما د هغوئ پاپگيرنه کوله، او زما په وجه د هغوئ حوصله مضبوطه شوه. (۲۵) ما د مشر په شان هغوئ ته وښودل چې څه به کوي، زه د لښکر د بادشاه په شان د هغوئ سره اوسېدم، او غمژنو له مې تسلي ورکوله.

۳۰ (۱) اوس زما نه کشران هم په ما پورې خندا کوي، او دا هغه کشران دي چې د چا پلاران هم زما د رمو د سپو برابر نه وو. (۲) د هغوئ طاقت به ما له څه فائده راکړي؟ د هغوئ ټول زور ختم شوی دی. (۳) هغوئ دومره غريبانان او اوږي و او چې د شپې به يې په صحرا کېنې د بوټو جرړې خوړلې. (۴) هغوئ د صحرا نه بوټي راويستی دي او خوړلې يې دي، د هغوئ خوراک د چارو بوټو جرړې دي. (۵) هغوئ د معاشرې نه شړلې شوي دي، او خلق په هغوئ پسې داسې چغې وهی لکه چې دوی غله وي. (۶) هغوئ د اوچو شوو دريابونو په مېدانونو کېنې ژوند تېروي، او د زمکې په غارونو او گټو کېنې اوسېږي. (۷)

هغوى د غنو بوټو لاندې غورېږي، او د جاپو بوټو لاندې به راغونډېږي. (۸)
 هغوى بې غېرته او بې اصله دى، او د ملك نه شړلې شوى دى. (۹) او اوس
 هغوى په ما پورې په سندرو كېنې خدا كوى، زه د هغوى په سندرو كېنې سپك
 يادېږم. (۱۰) هغوى زما نه نفرت كوى او هغوى ما سره هيڅ تعلق نه لري، او بښه
 په زړه ورتيا زما په مخ توكانې ټوكي. (۱۱) ځكه چې خدائ پاك زه كمزورې او
 عاجز كړې يم، نو ځكه هغوى زما ادب نه كوى. (۱۲) زما په مخكېنې خلق
 راپاخى او ومې غورزوى او زما په لار كېنې دامونه اچوى. (۱۳) هغوى زما لار
 بندوى، او هغوى زما د تباه كولو دپاره هر څه كوى، هغوى ته پته ده چې زما د
 تپوس كولو والا څوك نشته. (۱۴) هغوى په ما باندې د هر طرف نه راشي، كله
 چې زه لاندې يم نو هغوى په ما باندې راتوپ كړي. (۱۵) اوس زه په يره كېنې
 اوسېږم، او زما عزت هوا اوږمې دى، او زما مال دولت د وريځو په شان فنا
 شوى دى. (۱۶) او اوس زما روح زما نه وتلې دى، او د مصيبت په وخت
 كېنې راگېر يم. (۱۷) شپه زما د هډوكو دپاره د دردونو سبب گرځي، او چې كوم
 درد ما خورى په هغې كېنې هيڅ كمې نه راځي. (۱۸) خپل زورور لاس سره
 خدائ پاك زما جامې نيولې دى، هغه زه زما د چوغې د غاړې نه نيولې يم. (۱۹)
 هغه زه خټو ته غورزولې يم، او زه د خاورو او ايرو په شان شوى يم. (۲۰) زه تا
 ته فرياد كوم او ته زما فرياد نه اورې، زه ستا په وړاندې ودرېږم خو ته ما ته
 گورې قدرې هم نه. (۲۱) تا ما سره زياتې شروع كړې دى، او د خپل طاقت
 سره ما له تكليف راكوې. (۲۲) تا زه په هوا باندې اوچت كړې يم، او په طوفان
 كېنې دې تباه كړې يم. (۲۳) ما ته پته ده چې ته به ما مرگ له بوځي، هغه كور ته
 كوم چې د ټولو ژوندو دپاره تيار شوى دى. (۲۴) څوك د ضرورتمندو خلاف
 كار نه كوى، كله چې په يو مصيبت كېنې هغوى د مدد دپاره چغې وهى. (۲۵)
 څوك چې په تكليف كېنې وو ولې ما د هغوى دپاره ژړا ونه كړه څه؟ او زما زړه
 په غريبانانو باندې خفه نه وو څه؟ (۲۶) خو كله چې ما د بښه والي لټون وكړو، نو
 بدوالې راغلو، او كله چې ما د رڼا انتظار وكړو، نو تياره راغله. (۲۷) زما زړه

بي قراره او په تكليف دے، او سخت وخت په ما باندې راغلي دے. (۲۸) زه په داسې تياره كښې گرځم چې رڼا نه وي، زه د خلقو په مخكښې ودرېږم او د مدد دپاره چغې وهم. (۲۹) زه د كيدړانو ورور يم، او د گونگا ملگر يم. (۳۰) زما خرمن توره شي او وغورزېږي، او زما بدن د تپې په وجه سور وي. (۳۱) زما د رباب ساز په ژړا بدل شوي دے، او زما د شپېلۍ آواز د ژړا نه پك دے.

۳۱ (۱) ما د خپل ځان سره يو لوظ كړې دے چې يوې پېغلې ته به هم په غلط نظر باندې نه گورم. (۲) پاس په آسمان كښې خدائ پاک به زما دپاره څه كوي، او په قادر خدائ كښې به زما ميراث څه وي؟ (۳) افت په گناهگارو خلقو نه راغورزېږي څه، او مصيبت په هغه خلقو چې څوك بدعمله وي؟ (۴) زه چې څه هم كوم نو هغه ته پته ده، او زما په هر قدم باندې يې نظر دے. (۵) ما كله چا ته دروغ وئيلي دي څه، او يا مې چا له دوكه وركړې ده څه؟ (۶) نو زه دې د انصاف په تله كښې وتللي شم، چې خدائ پاک ته زما د صداقت پته ولگي. (۷) كه زما قدم د هغه د لارې نه اوږدې وي، او زما زړه زما د سترگو په خواهش پسې تلې وي، يا كه د څه بل څه گناه شوي وي، نو ما پرېږده چې څه وگرم او نور يې وخورې، او زما كړلې فصل دې تباه شي. (۸) كه زه د گاونډي په ښځه باندې مئين شم، او د هغې په دروازه كښې په طمع كښېنم، نو بيا دې زما ښځه د نورو دپاره مېچن وكړي، او پرېږده چې نور سړي د هغې سره څملي. (۹) ځكه چې دا به د شرم نه پك كار وي، او دا به د سزا حقدار جرم وي، (۱۰) ځكه چې دا به د دوزخ په شان تباه كوونكې اور وي، او زما به هر څه تباه كړي. (۱۱) كه زما وينځې يا غلام ما ته شكايه كړې وي، او ما هغوي سره انصاف نه وي كړې، نو بيا زه خدائ پاک ته څنگه مخامخ كېدې شم؟ كله چې هغه حساب كتاب كوي نو زه څه جواب وركړم؟ (۱۲) هغه خدائ پاک چې زه يې پېدا كړې يم، زما نوكران يې هم پېدا كړي دي. (۱۳) ما كله هم د غريبانو مدد نه دے پرېښې، او نه مې كوڼډې ما يوسه كړې دي، (۱۴) يا مې په روتې كښې د شومتوب

نه کار اخستے وی، او دا می یتیمانانو له نه وی ورکړې (۱۸) ځکه چې د ځوانۍ
 نه ما د یتیمانانو خیال لکه د یو پلار په شان ساتلې دے، او ټول عمر می په
 کونډو پام کړې دے. (۱۹) که ما څوک په تکلیف کښې لیدلې وی چې جامې یې
 نه وی، یا دومره غریب وی چې جامې نه شی اخستې، (۲۰) نو ما ورله د کپرو
 دپاره د خپلو گڼو وړی ورکړې ده چې ځان په کښې گرم کړی، او هغوی زما
 شکریه ادا کړې ده. (۲۱) که ما د یتیمانانو خلاف خپل لاس اوچت کړې وی،
 ځکه چې ما ته پته وه چې په عدالت کښې زما ملگری شته دے، (۲۲) نو زما
 لاسونه دې مات شی، او زما د تن نه دې پرې کړې شی. (۲۳) ځکه چې زه د
 خدای پاک د مصیبت نه په یره کښې وم، او زه د هغه د شان او شوکت په
 وړاندې نه شوم ودرېدلې. (۲۴) که ما په سرو زرو یقین کړې وے، یا می په
 سوچه سرو زرو باندې اعتبار کړې وے، (۲۵) که ما د خپل مال دولت په وجه
 خوشحالی کړې وے، یا چې ما سره پېر څه دی، (۲۶) که ما په هغه وخت کښې
 نمر ته کتلې په کوم وخت کښې چې دا ځلېدو، یا می سپورمی ته کتلې چې د
 شان او شوکت سره روانه وی، (۲۷) او که زما زړه په پته د دې عبادت شروع
 کړې وے، او د دُعا دپاره می ورته لاسونه اوچت کړې وے، (۲۸) دا به یو
 غلطی وے او قاضیانو به د دې په وجه سزا راکړې وے، ځکه چې زه به د
 خدای تعالی مجرم وے. (۲۹) که زه د هغه خلقو په تباهی باندې خوشحاله وے
 چا چې زما نه نفرت کولو، یا می په هغه وخت کښې خوشحالی کولې چې
 بدعملی په هغوی باندې غالبه شوې وه، (۳۰) ما په خپله خوله باندې داسې گناه نه
 ده کړې چې هغوی ته می د مرگ ښېرې کړې وے. (۳۱) زما په خاندان کښې هر
 یو کس ته پته ده، چې زما کور ته څوک هم راغلی دی نو د هغوی ښه مېلمستیا
 شوې ده. (۳۲) ما په پردو خلقو هیڅکله بې غوری نه ده کړې چې هغوی په کوڅه
 کښې شپه تېره کړی، او ما مسافرو ته خپلې دروازې کولاو ساتلې دی. (۳۳) که ما
 خپله گناه د نورو خلقو په شان پته کړې وې، او غلطی می په خپل زړه کښې پته
 ساتلې وې، (۳۴) ځکه چې زه د گنې نه یا د خلقو د بې عزتی نه یرېدلې یم، چې

غلے پاتي یم او د کور نه نه یم وتلے، (۳۵) نو اے کاش چې ما ته چا غور نیولے وے. زه لیکی درکوم چې هره یوه خبره رښتیا ده. او قادر خدای دې زما فریاد واورې، او زما مخالفین دې لیکلے الزام راوړی چې زه یې وگورم. (۳۶) بې شکه زه به په فخر سره د الزام مقابله وکړم او زه به دا د تاج په شان په سر کړم. (۳۷) زه به هغه له د خپل عمل حساب کتاب ورکړم، او د هغه په حضور کښې به زړور ولاړ یم. (۳۸) که ما هغه زمکه قبضه کړې وی چې کومه زه کرم او دا مې د خپل اصلی مالک نه اخستې وی، (۳۹) که د دې پیداوار ما بغېر د پېسو نه خوړلے وی، او که ما د دې مالکان وژلی وی، (۴۰) نو پرېږده چې د غنمو په خای ازغی وشي، او د اوریشو په خای دې گنده وابښه وشي. “د ایوب خبرې ختمې شوې.

د الیهو د حضرت ایوب ملگری ریل

۳۲ (۱) نو دې درېو کسانو ایوب له نور جواب ورنه کړو، ځکه چې ایوب پخپله په خپل خیال کښې بې گناه وو. (۲) نو بیا د رام د خاندان د بوزی براکیل زوی الیهو غصه شو. هغه ایوب ته ځکه غصه شو چې ایوب خپل ځان صحیح گڼلو او په خدای پاک یې الزام لگولو. (۳) هغه د ایوب درېو ملگرو ته هم غصه وو ځکه چې هغوی ایوب له جواب نه شو ورکولے او داسې ښکارېده چې خدای پاک په غلطه دے. (۴) نو الیهو د ایوب سره د خبرو کولو دپاره د نورو کسانو انتظار کولو، ځکه چې هغوی د هغه نه مشران وو. (۵) خو چې کله الیهو ته پته ولگېده چې د هغه درېو کسانو سره څه جواب نه وو، نو هغه غصه شو. (۶) د بوزی براکیل زوی الیهو وویل، ”زه زلمے یم، او ته بوډا یې، نو په دې وجه زه یرېدم چې تا د خپلې رایې نه خبر کړم. (۷) ما وویل چې مشران دې خبره وکړی، ځکه چې عقل د عمر سره راځی. (۸) دا د قادر خدای روح دے چې بنیادم له پوهه ورکوی. (۹) صرف مشران هوبښیار نه وی، کله کله مشران هم په انصاف

باندې نه پوهېږي. (۱۰) نو ځکه زه وایم چې ما ته غوږ ونیسئ، ما پرېږدئ چې د خپلې رایې اظهار هم وکړم. (۱۱) گوره، کله چې تا خبرې کولې نو ما څه نه وئیل، او ما ستا دلیل ته غوږ نیولو، کله به چې تا سوچ کولو چې څه ووايم. (۱۲) ما تا ته توجو کوله، خو داسې هیڅ څوک نه وو چې ایوب یې غلط ثابت کړي وې، او په تاسو کښې داسې هیڅ څوک نه وو چې د هغه د خبرې جواب یې ورکړي وې. (۱۳) نو بیا دا مه وایئ چې مونږ ته عقل ملاو شوې دے، پرېږده چې د انسان په ځای خدای پاک هغه له جواب ورکړي. (۱۴) ایوب ما سره نه تاسو سره بحث کولو، خو زه به هغه له ستاسو په شان جواب نه ورکوم. (۱۵) تاسو غلی ناست یئ، تاسو سره بل جواب نشته، تاسو یوه خبره هم نه شئ کولې. (۱۶) کله چې تاسو خاموش یئ نو زه به هم خاموش یم؟ ځکه چې تاسو هلته ولاړ یئ او بله یوه خبره هم نه شئ کولې؟ (۱۷) زه به هم خپل جواب ورکړم، زه به هم د خپلې رایې اظهار وکړم. (۱۸) ځکه چې ما سره خبرې ډېرې دي، په ما کښې چې کوم روح دے هغه ما مجبوروی. (۱۹) که ما ته د خبرو کولو موقع ملاو نه شئ، نو زما برداشت ختم دے او زه به پرق وچوم. (۲۰) زه به خبرې کوم، چې ما ته آرام ملاو شئ، او زه به جواب درکړم. (۲۱) زه به د هیچا طرفداري نه کوم او زه به د چا چاپلوسی نه کوم. (۲۲) ځکه چې زه په چاپلوسی نه پوهېږم، گنې زما پیدا کونکی به زر ختم کړي وم.

د الیهو حضرت ایوب ته خپله خبره کول

۳۳ (۱) نو اے ایوبه، زما خبرې واوره، او زه چې څه وایم نو هغې ته متوجو شه. (۲) نو اوس چې ما خبرې شروع کړې، نو پرېږده چې زړه تش کړم. (۳) زما ټولې خبرې سپینې دي، او زه رښتیا رښتیا وایم. (۴) د خدای پاک روح زه جوړ کړي یم، او د قادر خدای ساہ ما له ژوند راکړي دے. (۵) که تا سره څه جواب وی نو ما له یې راکړه، د خبرې ډپاره ځان تیار کړه او په هغې ټینگ

ودرېره. ۶ گوره، زه هم د خدای پاک په نظر کښې ستا په شان يم، زه هم د
 ختې نه جوړ شوی وم. ۷ نو زما نه مه پرېره، او زه به تا سره زیاتې نه کوم.
 ۸ تا زما په مخکښې خبرې کړې دی، او ما ستا ټولې خبرې اورېدلې دی. ۹
 ته وائی چې، ”زه صفا او بې گناه يم، زه معصوم يم او په ما کښې هیڅ غلطی
 نشته. ۱۰ خو خدای پاک په ما کښې غلطی لټوی، هغه ما خپل دشمن گڼی، ۱۱
 هغه زما په پښو کښې زولنی اچوی، او زما په هر حرکت یې نظر دے.“ ۱۲ خو
 په دې خبره کښې ته غلط یې. زه به تا ته ووايم چې ولې ځکه چې خدای پاک د
 انسان نه لوی دے. ۱۳ ته په خدای پاک باندې الزام ولې لگوي، وائی چې هغه به
 زما د یوې خبرې جواب هم ونه کړی؟ ۱۴ ځکه چې خدای پاک بار بار کلام
 کوی، خو خلق دې ته غور نه ردی. ۱۵ کله چې بنی آدم په خوب اوده وی او
 هغه خوب وینی یا رویا وینی، ۱۶ نو خدای پاک به د هغوی غوږونه کولاو کړی،
 او د خبرداری په ذریعه به هغوی پروی، ۱۷ هغه یې د بدو عملونو نه راوگرځوی،
 او د غرور نه یې وساتی. ۱۸ هغه یې د مرگ نه بچ کوی، او د مرگ دریاب د
 تېرېدو نه یې بچ کوی. ۱۹ خدای پاک د بیماری په ذریعه د خلقو اصلاح کوی،
 او د هغوی په بدنونو باندې درد راوولی، ۲۰ نو د هغوی لوړه ختمه شی، او
 مزېدار خوراک ته یې هم زړه نه کیږی. ۲۱ د هغوی بدنونه ویلی شی، او دوه
 گوتې مخ یې راوځی. ۲۲ هغوی د مرگ په خوله ولاړ وی، او د مرگ فرېسته د
 هغوی انتظار کوی. ۲۳ خو که د زرگونو فرېستو نه یوه فرېسته راشی او چا ته
 صحیح لار وښائی نو دا بس دی، ۲۴ او هغه په هغه کس باندې مهربانه شی او
 ووائی چې، هغه بچ کړه چې قبر ته لاړ نه شی، ځکه چې ما ته د هغه د ژوند قیمت
 ملاو شوی دے. ۲۵ د هغه بدن دې د ځوانی په وجه تازه شی، په هغه دې د
 ځوانی ورځې بیا راشی. ۲۶ بیا هغه خدای پاک ته سوال وکړی او سوال یې
 قبول شی، هغه په خوشحالی سره د خدای پاک حضور ته راشی، او هغه یې بیا یو
 نېک سرې جوړ کړی. ۲۷ هغه به نورو کسانو ته وائی چې، ما گناه کړې ده، او
 د نېکی په ځای مې بدی کړې ده. او خدای پاک ما له د هغې سزا نه ده راکړې د

خه چي زه لائق وم. (۲۸) خدائ پاك زه د قبر نه بچ كرم، او زما ژوند به په رڼا كښي وي. (۲۹) بي شكه چي دا د خدائ پاك كارونه دي، او د انسان دپاره يې بار بار كوي. (۳۰) هغه يې د قبر نه بچ كوي، او د ژوند په خوند يې پوهوي. (۳۱) ايوبه، ما ته توجه وشه او ما ته غور ونيسه، ته خاموش اوسه او زه به خبرې كوم. (۳۲) كه ته خه وائي، نو ووايه، زه غواړم چي تا بي گناه ثابت كرم. (۳۳) كه داسي نه وي، نو ما ته غور ونيسه، خاموش شه او زه به تا ته د عقل ښودنه وكړم.

د اليهو په حضرت ايوب باندې اعتراض كول

۳۴ (۱) نو اليهو خپله خبره جاري وساتله او وې وئيل، (۲) ”اے عقلمندو سرو، زما خبره واورئ، اے هوبنيارانو ما ته غور ونيسئ، (۳) خكه چي غورونه خبرې داسي معلوموي لكه څنگه چي ژبه د خوراك په خوند پوهيږي. (۴) راخي چي د دې پته ولگوو چي خه صحيح دي، راخي چي ښه څيزونه زده كړو. (۵) خكه چي ايوب وئيلي دي چي زه بي گناه يم، او خدائ پاك زما سره انصاف نه كوي، (۶) زه بي گناه يم خو دروغزن گڼلې شم، په ما كښي خه غلطي نشته، خو زما د زخم علاج نشته. (۷) د ايوب په شان څوك شته، چي په چا كښي زره غوندي ادب هم نه وي؟ (۸) چي هغه د بدعملو سره ملگرتيا كوي او د بدمعاشانو سره گرځي. (۹) نو هغه دا هم وئيلي دي چي، ”د خدائ پاك د راضي كولو خه فائده ده.“ (۱۰) نو چي څوك عقل لري نو زما خبره واورئ، هر چا ته پته ده چي خدائ پاك بدې نه كوي، او د قادر خدائ دپاره ممكن نه دي چي هغه غلطي وكړي. (۱۱) خكه چي هغه د عملونو په مطابق خلقو له بدله وركوي، او هغه شان سلوك ورسره كوي چي څنگه يې حقدار وي. (۱۲) بي شكه، خدائ پاك به بد عمل نه كوي، او قادر خدائ د هېچا سره بي انصافي نه كوي. (۱۳) هغه له د زمكې اختيار چا وركړي دې، او دا ټوله دنيا په خپل ځاي چا لگولي ده؟ (۱۴) كه خدائ پاك د خلقو نه روح واخلي، او د ژوند ساه ترې نه واخلي، (۱۵) ټول

انسانان به ختم شی، او ټول بنی آدم به خاورو ته واپس کیږی. (۱۶) که تاسو پوهه لرئ، نو دا خبره واورئ، زه چې څه وایم نو هغې ته غوږ کېږدئ. (۱۷) چې خدای پاک پخپله انصاف نه کوی نو بیا هغه څنگه دنیا چلولی شی؟ تاسو به هغه لویه هستی رد کوئ څوک چې صادق دے؟ (۱۸) څوک چې بادشاه ته وائی چې ته به کاره یې، او مشر ته وائی چې ته بدعمله یې، (۱۹) څوک چې د حکمرانانو طرفداری نه کوی، او د مالدارو خلقو طرفداری د غریبانانو نه زیاته نه کوی، ځکه چې ټول هغه پیدا کړی دی. (۲۰) یو کس د شپې اچانک مړ کېدے شی، خدای پاک خلق ووهی او هغوئ هلاک شی، خدای پاک طاقتور خلق هم په آسانی سره وژلے شی. (۲۱) ځکه چې د هغه نظر د بنی آدم په عمل باندې دے، او هغه د هغوئ هر قدم ته گوری. (۲۲) داسې تکه توره تیاره نشته چرته چې بدعمله خلق خپل ځانونه د هغه نه پټ کړی. (۲۳) مونږ وخت نه مقرر وو چې کله به د خدای پاک په وړاندې د عدالت دپاره راځو. (۲۴) هغه د تپوس نه بغیر طاقتور راگزار کړی، او د هغوئ په ځای کېنې نور مقرر کړی. (۲۵) هغه د هغوئ په کارونو خبر دے، هغه یې په شپه کېنې لږې کړی او هغوئ تباہ شی. (۲۶) د هغوئ د بدعملی په وجه یې تباہ کړی چې د نورو دپاره د عبرت سبب جوړ شی، (۲۷) ځکه چې هغوئ د هغه د تابعداری نه اوږی، او د هغه په حکمونو باندې عمل نه کوی. (۲۸) نو هغوئ غریبانان فریاد کولو ته جوړ کړل، چې دا فریاد خدای پاک ته ورسیري. او هغه د ضرورت مندو خلقو فریاد واورېدو، (۲۹) که خدای پاک خاموش وی، نو څوک ورباندې اعتراض کولے شی څه؟ کله چې هغه پناه شی، نو څوک یې لیدلے شی، که هغه یو کس وی او که قوم وی. (۳۰) نو چې داسې د خدای پاک نه منکر خلق حکومت ونه کړی، او چې هغوئ خلق دوکه نه کړی. (۳۱) خلق خدای پاک ته ولې نه وائی چې، ”مونږ گناه کړې ده، خو مونږ به نوره گناه نه کوو“؟ (۳۲) یا، ”ما چې کومه بدعملی کړې وی نو هغه ما ته وښایه، که ما غلطی کړې وی، نو فوراً به یې پرېږدم“؟ (۳۳) خدای پاک به ستا د خوبنې دپاره خپل انصاف پرېږدی؟ خو تا هغه رد کړے دے. دا زما نه بلکې ستا فېصله ده،

مونږ ته اوس ووايه چې ستا خيال څه دے؟ ﴿٣٤﴾ چې څوک پوهه لري نو هغوى به ما ته ووائى، او هغه عقلمند چې ما ته غوږ ږدى نو هغوى به ووائى، ﴿٣٥﴾ ”ايوب د جهالت خبرې كوي، د هغه خبرې د كم عقلمند نه پكې دي.“ ﴿٣٦﴾ ايوب دې عدالت ته راوستلې شى او غټى نه غټه سزا دې وركړې شى، ځكه چې هغه د بدعمله سړى په شان خبرې كوي. ﴿٣٧﴾ ځكه چې هغه د سركشى سره گناه كوي، هغه گستاخ دے، او هغه د خدائى پاك خلاف پېرې خبرې كوي.“

د اليهو حضرت ايوب ته د خدائى پاك انصاف وريادول

٣٥ ﴿١﴾ اليهو خپله خبره جارى وساتله او وې وئيل، ﴿٢﴾ ”ستا په خيال دا دعوى به صحيح وي، چې ته وائى چې د خدائى پاك په نظر كېنې زه صادق يم، ﴿٣﴾ خو ته بيا هم د هغه نه تپوس كوي چې په دې كېنې زما څه گټه ده، او د گناه د نه كولو په وجه ما ته څه فائده ملاو شوې ده؟ ﴿٤﴾ زه به تا او ستا ملگرو له جواب دركړم. ﴿٥﴾ آسمان ته نظر وكړه او وگوره، هغه وريځې وگوره، كومې چې ستا نه اوچتې دي. ﴿٦﴾ كه تا گناه كړې وي، نو په خدائى پاك باندې څه اثر پرېوځي؟ او كه ته بار بار غلطيانې كوي، نو ته به د هغه څه وكړي؟ ﴿٧﴾ كه ته صادق يې، نو دې نه هغه ته څه فائده ده؟ خدائى پاك ته ستا د يو څيز ضرورت هم نشته. ﴿٨﴾ ستا بدعملى صرف ستا په شان بنى آدم باندې اثر كوي، او ستا بڼه عمل هم صرف په نورو بنيادمو اثر كوي. ﴿٩﴾ د ظلمونو د زياتېدو په وجه خلق فرياد كوي، او د زورورو د ظلم په وجه د مدد دپاره چغې وهى. ﴿١٠﴾ خو هيڅ څوك دا نه وائى چې خدائى پاك زما پيدا كوونكې چرته دے؟ څوك چې د غم په وخت هم په خوله باندې سرودونه راوولى، ﴿١١﴾ هغه مونږ ته د دنيا د ځناورو نه زياته بشودنه كوي، او مونږ د هوا د مارغانو نه زيات هوشياروي؟ ﴿١٢﴾ چې كله بدعمله فرياد كوي، نو خدائى پاك د هغوى د غرور په وجه جواب نه وركوي. ﴿١٣﴾ په حقيقت كېنې خدائى پاك بې مقصده فرياد نه اوري، او نه قادر خدائى دې ته څه توجو وركوي. ﴿١٤﴾ تاسو وائى چې تاسو خدائى پاك نه وينئ، خو كه تاسو

لږ صبر وکړئ نو هغه به د انصاف نه کار واخلي. ﴿١٥﴾ تاسو وايئ چې خدائ پاک په غصه کښې سزا نه ورکوي، او د بدعمرلي پرواه نه ساتي. ﴿١٦﴾ ايو به، ته فضول خبرې کوې، او لکه د يو بې وقوف په شان خبرې کوې.

د اليهو د خدائ پاک ثناء صفت کول

٣٦ ﴿١﴾ اليهو خپله خبره جاري وساتله او وې وئيل، ﴿٢﴾ ”ما ته لږ صبر وکړئ، نو زه به تاسو ته حقيقت وښايم، ځکه چې زه د خدائ پاک په صفائې کښې څه وئيل غواړم. ﴿٣﴾ زه به د خپل ډېر علم نه کار واخلم، چې دا ثابت کړم چې زما خالق د انصاف مالک دى. ﴿٤﴾ په حقيقت کښې زما خبرې غلطې نه دي، څوک چې ستا په وړاندې ولاړ دى هغه د اُستازانو اُستاز دى. ﴿٥﴾ خدائ پاک بې شکه لوى دى او د هېچا نه نفرت نه کوي، داسې يو علم هم نشته چې هغه يې نه لري. ﴿٦﴾ هغه بدعمرله خلق ژوندى نه پرېږدى، خو مظلومانو له خپل حق ورکوي. ﴿٧﴾ هغه د صادقانو حفاظت کوي، او د بادشاهانو سره يې په تخت کښېنوي او د تل دپاره عزت ورکوي. ﴿٨﴾ خو که خلق په زنجيرونو کښې تړلې شوي وي او د ظلم په تارونو کښې گېر شوي وي، نو هغه ورته د هغوئ خپل عمل ښائي، او هغه غلطيانې ورته ښائي، چې کومې هغوئ په فخر سره کولې. ﴿٩﴾ هغه اصولو ته يې پام راگرځوي، او حکم ورکوي چې د بدو نه تويه وباسي. ﴿١٠﴾ که هغوئ ورته توجه ورکړي او د هغه خدمت وکړي، نو هغوئ به په مالدارۍ کښې خپلې ورځې پوره کړي، او په خوشحالي کښې به خپل کالونه پوره کړي. ﴿١١﴾ خو که هغوئ دې ته توجه ورنه کړي، نو هغوئ به په جهالت کښې هلاک شي او د خاورو د لاندې به شي. ﴿١٢﴾ کوم خلق چې د خدائ پاک نه منکر وي او هر وخت په غصه کښې وي، چې کله هغوئ ته سزا هم ملاوېږي نو هغوئ د مدد دپاره دعا نه کوي. ﴿١٣﴾ هغوئ په ځوانۍ کښې مړه شي، او د هغوئ ژوند په زناکارۍ کښې ختم شي. ﴿١٤﴾ خو هغه مظلومان د ظلم نه بچ کوي، او د

مصیبتونو په وخت کښې ورته خپل ځان څرگندوی. (۱۶) ایوبه، خدای پاک دې تا د خطرې نه ویاسی، او هغه ځای ته دې بوځی چرته چې غم نه وی. هغه ستا په دسترخوان باندې ښه ښه خوراکونه کېښودل. (۱۷) خو د نورو بدعملو په شان به پوره سزا تا ته ملاویږی، ته په عدالت او انصاف کښې راگېر یې. (۱۸) خبردار چې رشوت دې دوکه نه کړی، او دولت دې بې لارې نه کړی. (۱۹) ستا دولت او ستا طاقت ټول به تا د تکلیف نه بچ کړی څه؟ (۲۰) د شپې د راتلو خواهش مه کوه، د هغه وخت چې کله قومونه تباہ کیږی. (۲۱) خبردار، چې د بدعملی طرف ته وانه وړې، خدای پاک ځکه په تکلیف کړی یې چې په بدعملی کښې آخته نه شې. (۲۲) یاد ساته چې د خدای پاک طاقت څومره لوی دی، او هغه د ټولو نه عظیم اُستاز دی. (۲۳) هیڅوک خدای پاک ته دا نه شی وئیلې چې هغه به څه کوی، او څوک ورته وئیلې شی چې تا غلط کار کړی دی؟ (۲۴) څه چې هغه کوی په هغې تل د هغه تعریف کیږی. ته هم د هغه ثناء صفت کوه. (۲۵) ټولو خلقو دې ته کتلی دی، هر یو کس د لرې نه دې ته گوری. (۲۶) بې شکه خدای پاک لوی دی او مونږ د هغه د لویۍ اندازه هم نه شو لگولې، د هغه د کالونو شمېر نشته. (۲۷) ځکه چې هغه نمی اوچتوی، او په باران یې بدلوی، (۲۸) هغه وریځې جوړوی او په هر چا باران راوړوی. (۲۹) څوک د وریځو په خوږېدو باندې پوهیږی، او د آسمان په تندر باندې پوهیږی څه؟ (۳۰) گوره، هغه په آسمان کښې برېښنا راوولی خو د سمندر بېخ کښې تیاره وی. (۳۱) ځکه چې د دې په ذریعه هغه په خلقو حکومت کوی، او هغه خلقو له بې حسابه خوراک ورکوی. (۳۲) هغه برېښنا په خپلو لاسونو کښې ساتی، او حکم ورکوی چې ښه وولی. (۳۳) د هغه د تندر آواز داسې وائی، چې هغه غېرتی دی او د گناه خلاف غصه لری.

۳۷ (۱) په دې باندې هم زما زړه درزیږی، او ټوپونه وهی. (۲) واورئ، واورئ، د خدای پاک د تندر آواز واورئ او د غرمبا آواز واورئ چې د هغه د خولې نه راځی. (۳) د ټول آسمان لاندې هغه دا پرق وهی، او د هغه رڼا د دنیا

گوتونو ته رسيږي. (۴) بيا د هغه آواز شور جوړ کړی، او د هغه د تندر آوازونه د شان او شوکت سره راشی، کله چې د هغه آواز واورېدې شی نو هغه رڼاگانې نه ايساروی. (۵) خدای پاک د خپل آواز سره زبردست تندر راوی، هغه داسې لوی کارونه کوی چې مونږ پرې نه پوهیږو. (۶) ځکه چې هغه واورې ته وائی چې په زمکه وورېږه، او باران ته وائی چې وورېږه، (۷) نو هر یو کس خپل کار بس کړی چې د هغه طاقت وگوری. (۸) بيا ځنگلی ځناور خپلو پناه گاهو ته لار شی او په خپلو غارونو کې پاتې شی. (۹) د جنوب طرف نه طوفانی هوا راځی، او د شمال طرف نه د سختې هوا نه یخنی راځی. (۱۰) د خدای پاک ساه د اوبو نه واوره جوړوی، او پېرې اوبه په واوره باندې بدلې شی. (۱۱) هغه وریخ د نمۍ نه پکوی، او په وریخو کې بربسنا پرقوی، (۱۲) کله چې دا د خدای پاک په مرضی چلیږی نو دا په ټوله دنیا کې د خدای پاک هر یو حکم پوره کوی، (۱۳) هغه دا کارونه ځکه کوی چې خلقو ته په کې تکلیف ملاو شی یا که نه ختمېدونکې مینه ورته بښای. (۱۴) اے اوبه، دا واوره، ودرېږه او د خدای پاک په دې عجیبه عجیبه کارونو باندې سوچ وکړه. (۱۵) تا ته پته شته څه چې هغه طوفان څنگه قابو کوی، او د خپلې وریخې نه رڼا څنگه پرقوی؟ (۱۶) تا ته پته شته چې وریخې په آسمان کې څنگه روانې وی، دا د هغه چا عجیبه کارونه دی چې علم یې پوره دے، (۱۷) کله چې تاسو په خپلو جامو کې سوزی او د جنوب طرف ته هوا بنده شی او یو څیز هم نه خوځیږی؟ (۱۸) هغه په آسمانونو کې سترگې بربسبونکې رڼا ځلوی. ولې تاسو هغه شان کولې شی؟ (۱۹) مونږ ته وایئ چې هغه ته څه ووايو، زمونږ دماغ کار نه کوی چې خپله خبره بیان کړو. (۲۰) خدای پاک دې خبر شی څه چې زه خبرې کول غواړم، زه داسې ولې وکړم چې د دې په وجه مې تباہ کړی؟ (۲۱) په هغه وخت کې رڼا ته هیڅ څوک نه شی کتلې کله چې دا په آسمان کې تکه سپینه وی، په کوم وخت کې چې هوا وریخ بوځی. (۲۲) د شمال په طرف د سرو زرو جلوه ښکاري، د خدای پاک نه گېرچاپېره لوی، شان او شوکت تاو دے. (۲۳) مونږ د قادر مطلق خدای د طاقت تصور نه شو کولې، خو هغه بيا هم د انصاف والا او صادق دے، هغه مونږ ته تباہ کوی.

۲۴) نو په دې وجه بنی آدم د هغه نه یرېږی، او څوک چې ځان هوبنیار گڼی نو هغه یې پرواه نه کوی.

د مالک خدای حضرت ایوب له جواب ورکول

۳۸) نو مالک خدای د طوفان نه ایوب له جواب ورکړو، ۲) ”هغه څوک

دې چې بغېر د څه پوهې نه زما د عقل په حقله تپوسونه کوی؟ ۳) نو اوس ټینگ شه، او زما د سوال جواب راکړه. ۴) کله چې ما د زمکې بنیاد کېښودو نو ته چرته وې؟ که تا ته دومره پته وی نو ما ته ووايه. ۵) چې دا به څومره غټ وی د دې پته چا لگولی ده؟ او په دې چا د ناپ کرښه رابشکلي ده؟ ۶) د دې بنیادونه په څه باندې ودرېدل، او د دې د گوټ کاپه چا کېښودو؟ ۷) چې کله د سحر ستورو په یو ځای سندرې وئیلې او ټولو فرښتو د خوشحالی نه چغې وهلې. ۸) کله چې سمندر زمکې ته راخلاص شو، نو دا چا قابو کړو؟ ۹) کله چې ما ورپه د دې لباس جوړ کړو، او دا ما په تکه توره تیاره کېښې راوغښتلو، ۱۰) او د دې دپاره مې حدونه جوړ کړل، او را ایسار مې کړو چې د حد نه وانه وږی، ۱۱) او ورته مې ووئیل چې د دې نه وړاندې به نه راځي، او ستا زورورې چې دې دلته ایسارې شی. ۱۲) تا کله حکم کړې دې چې سحر دې شی، او نمر ته دې وئیلی دی چې د نمرخاته طرف نه راوڅېږی؟ ۱۳) تا سحر له حکم ورکړې دې چې په زمکه خور شی، او چې د شپې بدعملی ختمه کړی؟ ۱۴) او بیا زمکه د ریا د وجې صفا ښکاری، او رنگ یې د رنگدارو جامو په شان شی. ۱۵) ریا د بدعمله خلقو کارونه بندوی، او هغوی نور ظلم زیاتې نه شی کولې. ۱۶) تا هغه چینې لیدلې دی چې سمندر ترې نه جوړېږی، یا تا د دې ډوبوالې معلوم کړې دې؟ ۱۷) د مرگ دروازه تا ته ښکاره شوې ده څه؟ یا تا د تکی تورې تیارې دروازې لیدلې دی څه؟ ۱۸) ته د دنیا په لوی والی پوهه شوې یې څه؟ که د دې نه خبر یې نو ما ته ووايه. ۱۹) ریا د کوم ځای نه راځي، او د تیارې ځای چرته

دے، (۲۰) تہ دا هر يو خپل خپل کور ته بوتلے شي څه؟ تا ته پته شته چې هغې ته کومه لار تلې ده؟ (۲۱) خو ته خو به د دې هر څه نه خبر يې کنه؟ ځکه چې د دې پيدا کېدو نه وړاندې ته موجود وې، او ته د پېرې مودې يې. (۲۲) ته د واورې گودامونو ته ننوتلې يې څه، يا تا د بلي گودامونه ليدلي دي څه؟ (۲۳) هغه چې ما د مصيبت د وخت دپاره ساتلي دي، او د جنگ جگړې دپاره مې ساتلي دي؟ (۲۴) هغه څائ ته تلې يې څه چرته چې نمر راخېږي، او د کوم څائ نه چې د نمرخاته هوا لگي؟ (۲۵) د دروند باران لارې چا جوړې کړې دي، او د تندر د برېښنا دپاره يې لار صفا کړې ده، (۲۶) په هغه ملک باندې څوک باران راوړي چرته چې هيڅ څوک نه اوسېږي، په هغه صحرا باندې، چې هغه د بنيادمو نه خالي وي، (۲۷) چې هغه تېرې او اوچه زمکه اوبه کړي، او چې په هغه زمکه باندې واښه راشنه کړي؟ (۲۸) ولې د باران پلار شته څه، يا پرڅه چا پيدا کړې ده؟ (۲۹) د واورې مور څوک ده؟ او د آسمان يخ له ژوند څوک ورکوي، (۳۰) کومه چې اوبه د کاني په شان سختې کړي، او د سمندر مخ کلک کړي؟ (۳۱) ته عقد ټريا ستورو ته لار بنودلې شي، يا جبار ستورې په مينځ بېلولې شي څه؟ (۳۲) ولې ته منطقت البروج ستورو ته خپل موسمونه بنودلې شي، يا ته بنات النعش ستوري ته سره د هغې د بچو لار بنودلې شي؟ (۳۳) ته د آسمان په قانون پوهېږې څه؟ يا ته د هغوي قانون په زمکه باندې قائمولى شي څه؟ (۳۴) ولې ته خپل آواز وريځو ته رسولې شي څه، د دې دپاره چې باران ووروي؟ (۳۵) ته برېښنا ځلولې شي څه؟ يا دا پخپله مرضي باندې راغورزولې شي څه؟ (۳۶) خبره په زړه کښې چا اچولې ده، او دماغو له پوهه چا ورکړې ده؟ (۳۷) داسې هوبنيار شته چې وريځې وشمېرې؟ يا د آسمان نه باران ورولې شي داسې لکه چې د منگي نه اوبه توي کړې شي، (۳۸) په هغه اوچه زمکه باندې چې د خاورې نه يې لوتې جوړې شوې وي؟ (۳۹) ولې ته د ازمرې دپاره ښکار کولې شي، او د وړو زمرو لوږه پوره کولې شي، (۴۰) کله چې هغه په خپلو غارونو کښې پټ وي، يا په بوټو کښې د ښکار په انتظار ناست وي؟ (۴۱) کارغانو دپاره د خوراک بندويست څوک کوي،

کله چې د هغوی بچی خدای پاک ته ژړا کوی، او د خوراک د نشتوالی په وجه سرگردانه گرځی؟

۳۹ (۱) تا ته پته شته چې کله د غره چپلی بچی راوړی؟ ولې ته پرې نظر ساتې چې کله هوسی بچی راوړی؟ (۲) ولې تا ته پته شته چې دا بچی څو میاشتی د هغوی په گېډه وی؟ او تا ته د هغه وخت پته شته څه چې دا به کله پیدا شی (۳) کله چې هغوی د اولاد د پیدا کېدو دپاره کښېنی، او د هغوی بچی پیدا شی؟ (۴) د هغوی بچی تکړه شی او په ځنگل کښې لوئیږی، هغوی ترې نه لار شی او واپس ورله نه راځی. (۵) ځنگلی خرونه چا پرېښی دی چې خوشی لار شی؟ دا چا آزاد پرېښی دی چې گرځی راگرځی؟ (۶) ما دا په صحرا کښې پرېښی دی، او د مالګې ملک مې ورکړی دې چې په کښې اوسېږی. (۷) هغه د ښار د شور نه نفرت کوی، او خرکار ورسره نشته چې په دې باندې آواز وکړی. (۸) دا غرونو ته ځی چې دا یې د څرن زمکه شی، او هر یو شین بوټی د خوراک دپاره لټوی. (۹) ولې ځنگلی غوی په تا پرېږدی چې کار ترېنه واخلي؟ هغه به ستا په اخور کښې شپه تېره کړی څه؟ (۱۰) ولې ته یو ځنگلی غوی د یوې دپاره تړلې شی؟ دا به ستا دپاره یو پټی یوه کړی څه؟ (۱۱) ولې ته د هغې لوی طاقت باندې اعتبار کولې شی چې هغه به ستا مدد وکړی؟ ته په دې باندې دا یقین کولې شی څه چې دا به ستا دپاره کار وکړی؟ (۱۲) ته په دې یقین کوې چې دا به واپس راشی، او ستا درمند ته به گېډی راوړی؟ (۱۳) د شترمرغ وزر ښائسته کولاو خورېږی، خو دا د زانې د وزرو برابر کېدې خو نه شی. (۱۴) شترمرغ خپلې هګی د دې دپاره په زمکه پرېږدی، چې گرمی شی، (۱۵) دا فکر نه کوی چې د څه پښې لاندې به راشی، او چې یو ځنگلی ځناور به یې نرې نرې کړی. (۱۶) دا په خپل بچی باندې داسې ظلم کوی، چې گنې دا یې خپل نه وی، او که مری نو پرواه یې نه ساتی، (۱۷) ځکه چې خدای پاک د هغې نه عقل اخستې دې، او هیڅ پوهه یې نه ده ورکړې. (۱۸) خو کله چې پاڅی او منډه کړی، نو بیا څوک چې په آس ناست

هم وی د دې نه مخکښې کېدې نه شی. (۱۹) ولې آس له طاقت تا ورکړې دے؟ د هغه په څت باندې وېسته تا پیدا کړی دی؟ (۲۰) د قحطی مولخانو په شان د دې توپ تا جوړ کړې دے؟ او یا د دې هغه د رعب والا آوازونه تا جوړ کړی دی څه چې خلق یروی؟ (۲۱) دا په پښه باندې زمکه ټکوی او په خپل طاقت په هغه وخت خوشحالیری چې د جنگ دپاره ولېرلے شی. (۲۲) دا یرې پورې خندا کوی او نه بې حوصلې کیږی، او د توری نه نه شاته کیږی. (۲۳) په دې باندې سورلی سره د غشو تیلی ځلېدونکې نېزه او وړه نېزه هم آواز پیدا کوی. (۲۴) د جوش او د غصې د وجې دا په تېزی سره ځی، دا د بیگل د غږېدو پورې صبر نه شی کولے. (۲۵) کله چې بیگل وغږېږی نو آس یو هن آواز وکړی. د لرې ځای نه هغه له د جنگ بوئ ورځی، د جنگی مشرانو د تندر په شان آواز او چغې اوری. (۲۶) ولې بابشه ستا د عقل په وجه الوځی، چې خپل وزر خواره کړی او د جنوب طرف ته والوځی؟ (۲۷) باز ستا په حکم بره خېژی او په اوچت ځای خپله جاله جوړوی؟ (۲۸) دا په اوچت گت باندې اوسیری او خپل کور جوړوی او د گت په سر باندې په یو محفوظ ځای کښې شپه تېروی. (۲۹) د هغه ځای نه یې په ښکار باندې نظر وی، او د هغه سترگې ښکار د لرې ځای نه وینی. (۳۰) د دې بچی وینه څښی، او چې په کوم ځای کښې مرداره وی، نو هغه په هغه ځای کښې حاضر وی.

۴۰ (۱) بیا مالک خدای ایوب ته وفرمائیل، (۲) ”ته اوس هم د قادر خدای سره بحث کول غواړې څه؟ څوک چې د خدای پاک سره بحث کوی نو هغه به جواب ورکوی.“

د حضرت ایوب جواب

(۳) بیا ایوب مالک خدای له جواب ورکړو، (۴) ”گوره، زه هیڅ هم نه یم، زه به تا له څه جواب درکړم؟ زه په خپله خوله باندې لاس ږدم. (۵) ما پېر څه وئیلی دی، نور زه څه نه وایم.“ (۶) بیا مالک خدای د طوفان نه ایوب له جواب

ورکړو، ﴿٧﴾ ”نو اوس ورته ټینگ شه، زه به ستا نه ټپوس وکړم او ته به ما له جواب راکړې. ﴿٨﴾ ولې ته د دې ثابتولو کوشش کوې چې زه بې انصافه يم، او ما غلط وگنې او خپل ځان ته صحيح ووائې؟ ﴿٩﴾ ته د خدای پاک په شان تکړه يې څه، ستا آواز د هغه د تندر د آواز په شان کېدې شي؟ ﴿١٠﴾ که داسې وي نو په رعب داب او شان و شوکت سره خپل ځان سنگار کړه، د عزت او درناوی په جامو باندې خپل ځان پټ کړه. ﴿١١﴾ خپل ځان په قهر کړه، هر يو مغرور سړی ته گوره او هغه سپک کړه، ﴿١٢﴾ ټولو مغروره خلقو ته وگوره او هغوی عاجزان کړه، او بدعمله خلق ټک سره ووژنه. ﴿١٣﴾ هغوی ټول په خاورو کېنې بنځ کړه، او هغوی قبر کېنې قېد کړه. ﴿١٤﴾ نو زه به دې هم صفت وکړم، ځکه چې خپل طاقت تا بچ کولې شي. ﴿١٥﴾ دريابی مېښې ته وگوره، چې هغه مې هم هغه شان جوړه کړې ده لکه څنگه مې چې ته جوړ کړې يې، دا د يو غویي په شان وابنه خوری. ﴿١٦﴾ د هغې طاقت د هغې په بدن کېنې دې، او د هغې طاقت د هغې د خېټې په پټو کېنې دې. ﴿١٧﴾ د هغې لکې لکه د ديار د ونې په شان سخته ده، د هغې د پټون پټې خپلو کېنې غوټه شوې دی. ﴿١٨﴾ د دې هډوکي د زېرو نلکې دی، د هغې هډوکي د اوسپنې سيخونه دی. ﴿١٩﴾ دا د خدای پاک د کارنامو يو لوی کار دې، او صرف د دې خالق په دې باندې قابو موندلې شي. ﴿٢٠﴾ ځکه چې غرونه د دې دپاره خوراک پېدا کوی چرته چې ټول ځنگلي ځناور لوبې کوی. ﴿٢١﴾ دا په اوبو کېنې د نیلوفر بوټو لاندې پراته وی او د لوخي په پندونو کېنې پټ وی. ﴿٢٢﴾ د نیلوفر بوټی ورباندې سورې کوی، او د نهر د غاړې د ولو ونې د دې نه گېرچاپېره تاو وی. ﴿٢٣﴾ که سیند په موج کېنې وی، نو دا نه یرېری، د اردن سیند که تر خولې پورې هم پک وی نو دا نه یرېری. ﴿٢٤﴾ څوک دا د کُنډو سره راوچتولې شي، یا يې څوک په پوزه کېنې د قابو کولو دپاره پېزوان اچولې شي؟

٤١ ﴿١﴾ سمندری بلاگاني ته د کُنډې سره راويستلې شي، یا د دې ژبه د پړی سره تړلې شي څه؟ ﴿٢﴾ ولې ته دې ته پېزوان اچولې شي، یا يې په ژامنه کېنې

کُنډه اچولې شي؟ (۳) ولې دا به د رحم دپاره تا ته ډېر منټونه وکړي؟ يا به نرمې
 خبرې درته وکړي؟ (۴) دا به تا سره يو لوظ وکړي څه چې ټول عمر به ستا غلام
 وي؟ (۵) ولې ته به دا د يو مارغه په شان وساتي څه، يا ته به دا وتړې څه دپاره
 د دې چې ستا وينځې ورسره لوبې وکړي؟ (۶) ولې سوداگر به د دې سودا
 وکړي؟ چې په بازار کېنې يې خرڅ کړي؟ (۷) ولې د هغې په څرمن باندې غشي
 څه اثر کوي، او د دې سر د نېزو سره غوڅولې شي؟ (۸) که ته خپل لاس د دې
 سره ولگوي، نو د جنگ په مزه به پوهه شي، او بيا به هيڅکله داسې نه کوي. (۹)
 نه، د دې نيول څه فائده نه کوي، او کوم بښکاري چې د دې د نيولو کوشش کوي
 نو هغه به راوغورزولې شي. (۱۰) هيڅ څوک هم دا جرأت نه شي کولې چې کار
 ورسره وساتي. او د دې په وړاندې څوک ټينگېدې شي؟ (۱۱) چا ما له څه راکړي
 دی چې زه بدله ورکړم؟ د آسمان نه لاندې هر څه زما دی؟ (۱۲) زه به د دې د
 بدن د اندامونو په حقله خاموشي نه اختياروم، يا د دې د لوی طاقت او د دې د
 بڼه بدن په حقله به وایم. (۱۳) د دې نه څرمن څوک ويستې شي؟ د دې پکه
 څرمن څوک سورې کولې شي؟ (۱۴) د دې د خولې ژامنې څوک کولولې شي؟
 ځکه چې د دې غابڼونه خلق يروي. (۱۵) د دې ملا د پالونو قطارونو نه جوړه ده،
 دا د يو بل سره کلک انبلی. (۱۶) د يو بل سره دومره نژدې دی، چې د دې په
 مينځ کېنې هوا هم نه شي تېرېدلې. (۱۷) دا د يو بل سره تړلی شوی دی، دې يو
 بل نيولې دې او د يو بل نه نه جدا کېږي. (۱۸) د دې انتوشي لکه د رڼا پړق وي،
 او د دې سترگې د سحر د سوروالي په شان دی. (۱۹) د دې خولې نه د ډيوو
 شغلي ځي، او د اور نرې ترې نه راوځي. (۲۰) د دې د پوزې نه لوگې راوځي،
 لکه چې د پتيلې لاندې د بلو لوڅو لوگې وي. (۲۱) د دې ساه سکاره بلوی، او د
 دې خولې نه يوه لمبه راوځي. (۲۲) د دې څټ مضبوط دې، او چې چرته هم ځي
 نو هلته يره راځي. (۲۳) د دې د غوښې مورې د يوې بلې سره انبښتي دی، دا
 مضبوطې جوړې دی او نه خوځېږي. (۲۴) د دې زړه د کاني په شان سخت دې،
 لکه د ژرندي د کاني په شان سخت دې. (۲۵) کله چې دا په خپله پاڅي نو

طاقتور خلق ویریری، او یرې نه وتبستی. (۲۶) داسې توره نشته چې زخمی یې کړی، نه پرې نېزه، نه غشې او نه ورباندې نری نېزه څه اثر کوی. (۲۷) دا اوسپنه د بوسو په شان گڼی، او زېر د ورستو شوو لرگو په شان گڼی. (۲۸) غشی دا نه شی شړلې، او د لیندې کانی خو ورته گپ ښکاری. (۲۹) لوړ د بوسو په شان گڼی، او د نرو نېزو په راویستلو پورې دا خندا کوی. (۳۰) د دې خپته د تېرو ماتو شوو شیشو په شان ده، دا په خپه باندې داسې نښه پرېږدی لکه چې په مېخونو سورې شوې وی. (۳۱) دا سمندر د یشېدلو اوبو په شان خوځوی، او دا سمندر داسې شاربې لکه شملې. (۳۲) دا د خپل ځان شا ته یو پرېږدونکې کرښه پرېږدی، او سمندر تک سپین کړی (۳۳) په زمکه باندې د دې ثانی نشته، دا یو داسې مخلوق دی چې نه یریری. (۳۴) دا په ټولو کښې ډېر مغرور دی، دا د ټولو ځناورو بادشاه دی.

د حضرت ایوب خدای پاک له جواب ورکول

۴۲ (۱) بیا ایوب مالک خدای له جواب ورکړو، (۲) ”ما ته پته ده چې ته هر څه کولې شې، او تا د خپل کار نه هیڅ څوک نه شی ایسارولې. (۳) تا وفرمائیل چې، ”هغه څوک دی چې زما په حکمت باندې د ناپوهۍ سره شک کوی؟“ هغه زه یم، ما د داسې څیزونو خبره کوله چې ما ته یې هیڅ پته نه وه، او هغه خبرې زما دپاره ډېرې عجیبه او لوڼې وې. (۴) تا وفرمائیل چې، ”ما ته غور ونیسې او زه به وایم، زه به تپوس کوم او ته به ما له جواب راکوې.“ (۵) ما مخکښې صرف ستا په حقله اورېدلی دی، خو اوس مې په خپلو سترگو ولیدلې. (۶) نو ما چې څه وئیلی دی نو په هغې شرمنده یم، او په خاورو او اېرو کښې توبه وباسم.“

د مالک خدائى حضرت ايووب له برکت ورکول

٧ کله چې مالک خدائى د ايووب سره دا خبرې وکړې، نو مالک خدائى تيمانى اليفز ته وفرمائيل، ”زه تا او ستا دوو ملگرو ته سخت غصه يم، ځکه چې تاسو زما هغه خبره نه ده کړې چې کومه صحيح ده، لکه څنگه چې زما خدمت کوونکى ايووب کړې ده. ٨ نو په دې وجه اوس اووه غويى او اووه گديان بوځه او زما خدمت کوونکى ايووب له ورشه او د خپل ځان دپاره دا د سوزېدونکې نذرانې په توگه پېش کړه، نو زما خدمت کوونکى ايووب به ستا دپاره دُعا وکړي، ځکه چې زه به د هغه دُعا قبلوم او ستاسو د کم عقلمتوب په مطابق کار به درسره نه کوم، ځکه چې تاسو زما هغه خبره نه ده کړې چې کومه صحيح ده، لکه څنگه چې زما خدمت کوونکى ايووب کړې ده.“ ٩ نو تيمانى اليفز، شوحى بلداد او نعماتى ضوفر لارل او چې مالک خدائى څنگه فرمائيلی وُو هم هغه شان يې وکړل، او مالک خدائى د ايووب دُعا قبوله کړه.

د خدائى پاک حضرت ايووب له بيا برکت ورکول

١٠ نو کله چې ايووب د خپلو ملگرو دپاره دُعا وکړه نو خدائى پاک هغه له بيا برکت ورکړو، او چې ايووب مخکېنې څه لارل نو مالک خدائى هغه له د هغې يو په دوه نور هم زيات ورکړل. ١١ نو هلته هغه له د هغه ټول وروڼه خوښې او ټول پخوانى خپل پردى راغلل او هغوى د هغه په کور کېنې روتى وخوړه. او هغوى ورته مينه ښکاره کړه او د هغه تکليفونو په وجه يې هغه له تسلى ورکړه چې مالک خدائى په هغه راوستى وُو. او هغوى هر يو هغه له لږې پېسې او يوه د سرو زرو گوتمه ورکړه. ١٢ نو مالک خدائى د ايووب وروستنى عُمر د اول عُمر نه زيات برکتناک کړو، او د هغه څوارلس زره گدي، شپږ زره اوسنان، دوه زره غويى او يو زر خره وُو. ١٣ د هغه اووه زامن او درې لوڼه هم وې. ١٤ هغه په ورومبى لور باندې يميمه، په دويمه قصيايه او په درېيمه باندې قرن هپوک نوم کېښودو. ١٥

او په هغه ټول ملک کښې د اُیوب د لونیو په شان بنائسته بنځې نه وې، خپل پلار هغوی له د دوی د ورونیو په شان میراث ورکړو. (۱۶) اُیوب د دې نه پس یو سل او څلوېښت کاله ژوندې وو او د څلورم نسل پورې خپل بچی او نمسی یې ولیدل. (۱۷) نو بیا اُیوب په پوخ عُمر کښې مړ شو.